

Українське Православне Слово Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LVV Чис. III-IV, верезень-квітень, 2010

Vol. LVV Issue III-IV, March-April, 2010

www.uocofusa.org

Ukrainian Orthodox Word
Українське Православне Слово

His Beatitude Constantine, Metropolitan
His Eminence Archbishop Antony,
Consistory President
His Grace Bishop Daniel

Founded in Ukrainian
as “Українське Православне Слово” in 1950

Founded in English
as “Ukrainian Orthodox Word” in 1952

Editor in Chief
His Grace Bishop DANIEL
Assistant Editor
Dobrodijka Barbara Kristof

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090 #16
Fax: (732) 356-5556
E-mail: FatherVZ@aol.com

The Ukrainian Orthodox Word is published
six times annually on a bi-monthly basis
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$35.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or
e-mailed as an attachment to the Editor-in-Chief.
Photos become the property of the UOW and are
not returned. Comments, opinions and articles are
welcomed but must include the author's full name
and address. Articles are published at the discretion
of the Editorial Staff, which reserves the right to
edit, and may not necessarily reflect the views of the
Editorial Board and/or the UOC of USA.
The deadline for each issue is the 1st of the month
prior to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

Увага читачі! - Attention Readers!

It has been nine years since the Editorial Board of our Ukrainian Orthodox Word introduced a new full-color magazine format to our readers. The outpouring of love and support from our readers kept us enthusiastic about our editorial efforts for the first few years following the introduction of the new format. As the world economic crisis came upon us, however, financial support from our readers began to dwindle severely. Over the past several months we have struggled with the variety of ideas and suggestions to deal with the shortage of funds. Finally, the editorial board of the UOW addressed its concerns to the Consistory and the Metropolitan Council during their recent meetings. The Metropolitan Council made the important decision to – at least temporarily – reduce the publication schedule of the UOW from ten to six times a year, which means basically, that we will now be a bi-monthly publication. Each issue will consist of approximately eight additional pages with the hope that the life of our Church and Parishes will continue to be enriched and shared with the world.

Dear readers, we are asking you to understand that the UOW is the most vital and necessary means of communication between the Church administration, parishes, clergy and faithful. We ask you to be as generous as possible to ensure that our official Church publication will continue to inform and teach. ALL contributions are important – regardless of the size – so do not hesitate because you feel that yours will be too small! As you have surely seen from the publication of donor lists in the past, the small donations can add up into a significant amount. Budget cuts are in the making for all aspects of our Church life and ministry. We pray that the Ukrainian Orthodox Word will not be found on the chopping block and relegated to Internet only publication! This would leave so many of our faithful without a source of information or spiritual nourishment from their own Church.

Прошло вже дев'ять років з того часу як редакторська колегія Українського Православного Слова ввела новий кольоровий формат до уваги наших читачів. Слова підтримки та щедрі пожертви протягом перших кількох років підтримували ентузіазм редакційної колегії щодо видавництва журналу. Проте, із приходом світової фінансової кризи, кількість пожертв раптово зменшилась. Протягом останніх кількох місяців, ми займались вивченням та обґрунтуванням фінансової ситуації навколо видавництва журналу. Отож, редколегія звернулася до Консисторії та Ради Митрополії Церкви, повідомляючи їх про стан справи із видавництвом журналу. Рада Митрополії Церкви зробила рішення – надіємось що тимчасове – зменшити кількість видавництва журналу із десяти примірників до шести на рік. Кожне нове видання журналу міститиме додаткових 8 сторінок, для того щоб забезпечити спілкування між парафіями на сторінках видання, а одночасно і бути досконалим інформаційним журналом Церкви у світі.

Дорогі читачі, звертаємось до Вас із проханням, усвідомити, що УПСлово є найбільш важливим чинником спілкування адміністрації Церкви з паарфіями, духовенством та мирянами. Благаємо Вас бути щедрими з Вашими жертвами на наше видання, для того щоб ми і надалі могли інформувати та навчати на сторінках журналу. Будь-яка жертва є важливою – незалежно від розміру. Отож, не вагайтесь жертвувати, думаючи що Ваша жертва є недостатньою. Як Ви напевно помічали з минулих видань журналу, де ми містили списки жертводавців, кожна жертва, коли додана разом стає відповідною сумою. Бюджетні зменшення торкнуться багатьох проектів праці нашої Церкви. Ми молимося і надіємось, що УПСлово не стане тільки виданням на інтернеті. Бо такий крок залишить тисячі наших вірних без можливості ділитися інформацією одні з одними та духовно збагачувати себе.

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ ПОСТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПІСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ НА 2010-ИЙ РІК БОЖИЙ

*Всечесному Духовенству, у Христі Дияконству, Преподобному Монашеству і Побожним Мирянам
Української Православної Церкви Поза Межами України і на Рідних Землях.*

*Христос Воскрес! Христос Воскрес! Христос Воскрес!
Дорогі Улюблені Брати і Сестри у Христі Ісусі!*

Вітаємо Вас в цей "урочистий і святий день" Воскресіння Господа і Спаса нашого Ісуса Христа.

Сьогодні Свята Церква радісно сповіщає нам неперевершену подію, що Христос Своєю смертю, смерть переміг і воскресши – "пекло полонив, Адама викликав, прокляття знищив, Єву звільнив, смерть умертвив і нас оживив." (Стихира на св. Утрені). Вона кличе всіх до Господньої трапези покуштувати з плоду благодаті – "Всього доволі – нехай ніхто не відійде голодним! Всі насолодяться святом віри, всі споживайте з богатства добротливості... Нехай ніхто не засумується гріхами, бо прощення з гробу засяло. Нехай ніхто не лякається смерті, бо смерть Спасителя нас визволила." (Слово св. Івана Золотоустого).

Воскресіння Христове розбило кайдани гріхів які приковували нас до землі й дало нашій душі духовні крила якими вона підноситься до небес.

Настала весна для нашої душі яка оживлена благодаттю Божою й підкріплена Святим Тілом і Святою Кров'ю Спасителя починає процес доспівання, щоб повернути Творцеві рясні плоди добрих діл милосердя супроти нашого ближнього – "що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, - те Мені ви вчинили". (Мт.25:40).

Почалося нове життя в якому ми покликані примиритися один з одним і сказати "браття" тим, що ненавидять нас; простити все ради воскресіння. (Стихира Канону Великодня), і разом стати – "вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщати чесноти Того, Хто покликав нас із темряви до дивного світла Свого...". (1Петр.2:9).

Христос сказав, "Я світло для світу" (Ів.8:12), а ми, діти світла (Єф.5:8) і як такі маємо обов'язок приносити плоди світла які "знаходяться в кожній доброті, і праведності, і правді". (Єф.5:9).

Сьогодні як і в минулому людство коливається між темрявою і світлом. Протягом історії Христова Церква зазнала часи гоніння, переслідування і фізичного винищення а також часи стрімкого росту і розвитку в своїй культурі та богослов'ї на чому вона жила багата століть.

Сьогодні ми бачимо ворожі наступи проти Христової Церкви в формі нового поганства, матеріалізму, гуманізму, філософії Нового Віку, пантеїзму, а також зі сторони воюючого Ісламу. Але найбільш шкідливим для християнства це особисті, гріховні недотягнення самих християн – недбальство, лінивість, неохота вивчити навіть елементарний катехизис своєї віри, не говорячи вже про якесь вище богослов'я, не дотримання

приписів Церква про участь в богослуженнях і святих таїнствах, в збереженні постів, відмова від духовних постанов проводу Церкви які даються для лікування наших парафій як і окремих їх членів, вбачення в Церкві тільки чинник певних політичних цілей а не засіб до вічного життя. Все це разом не творить доброго прикладу до наслідування для молодшого, підрастаючого покоління яке втікає від Церкви і віри. Церква тоді примушена виховувати кожне нове покоління з нуля.

Дорогі Брати і Сестри, наш Господь казав, що Він збудує Церкву Свою, - і сили адові не переможуть її (Мт.16:18). Але ж ми також як співтворці й співробітники Господні маємо обов'язок віддати всі свої сили й ресурси для росту й розвитку нашої Святої Церкви. Зберігаймо нашу духовну спадщину яка веде нас до спасіння.

Нехай Велике Свято Христового Воскресіння буде спонукою та натхненням для оновленого й оживленого духовного життя в Господі.

З нагоди Світлого Воскресіння ми, ваші архиєреї вітаємо Вас у діаспорі і всіх наших братів і сестер в Україні і прохаємо для Вас Божого благословення на нове життя повне віри в Бога, надії на краще завтра і любов поміж вами. "Світіся, світіся новий Єрусалиме, слава бо Господня над тобою зійшла". (Ірмос 9-ої пісні Великоднього канону).

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

+Константин

Митрополит Української Православної Церкви в США
і в діаспорі;

+Іван

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді;

+Антоній

Архиєпископ Української Православної Церкви в США;

+Іоан

Архиєпископ Української Православної Церкви в діаспорі;

+Юрій

Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+Єремія

Архиєпископ Південно-Американської Єпархії Української
Православної Церкви;

+Іларіон

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+Андрій

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+Данійл

Єпископ Української Православної Церкви в США

THE PASCHAL EPISTLE OF THE PERMANENT CONFERENCE OF UKRAINIAN ORTHODOX BISHOPS BEYOND THE BORDERS OF UKRAINE FOR 2010

To the Reverend Clergy, the Diaconate in Christ, the Venerable Monastics and Faithful Laity of the Ukrainian Orthodox Church Beyond the Borders of Ukraine and on their native soil.

Christ is Risen! Christ is Risen! Christ is Risen!
Dearly Beloved Brothers and Sisters in Christ Jesus!

We greet you on "this chosen and holy Day" (Canticle VIII Easter Kanon) of the Resurrection of our Lord and Saviour Jesus Christ.

Today our Holy Church joyfully heralds the unsurpassed event that by His death Christ conquered death and by having risen, "Hades is led captive, Adam is recalled from the dead, the curse is made void, Eve is set free, Death is slain, and we have been endowed with life." (Bohorodychnyj from Paschal Matins). She calls all to the Lord's feast to taste the fruits of grace – "the calf is fattened; let no one go away hungry. Enjoy ye all the feast of faith; Receive ye all the riches of loving-kindness. Let no one weep for his iniquities, for pardon hath shone forth from the grave. Let no one fear death, for the Saviour's death hath set us free." (Catechetical Address of St. John Chrysostom).

Christ's resurrection tore asunder the shackles of sin which chained us to the earth and gave our soul spiritual wings to fly to the heavens.

Spring has come to our soul which, resuscitated by God's Grace and sustained by the Saviour's Holy Body and Holy Blood, begins the process of ripening in order to return to the Creator an abundant harvest of good deeds of mercy towards our neighbour – "inasmuch as you did it to one of the least of these My brethren, you did it to Me." (Mt.25:40)

A new life has begun in which we are called to make peace with one another. "Let us say: Brethren! And because of the Resurrection let us forgive all things to those who hate us", (Paschal stykhyra in Tone 5) and together become, "...a chosen generation, a royal priesthood, a holy nation, His own special people, that you may proclaim the praises of Him who called you out of darkness into His marvellous light." (1Peter2:9)

Christ said, "I am the Light of the world" (Jn.8:12), and we are children of the Light (Eph.5:8) and as such we have a responsibility to bring forth the fruits of the Light "for the fruit of Light is in all goodness, righteousness and truth..." (Eph.5:9)

Today, as in the past, humanity vacillates between darkness and the light. Throughout history Christ's Church has known times of persecution, oppression and physical destruction but it has also known periods of rapid growth and development in its culture and theology, which sustained it for many centuries.

Today we see threatening advances against Christ's Church in the form of neo-paganism, materialism, humanism, new age philosophies, pan-theism, and also from religious fanatics and fundamentalists. The most destructive threat for Christians, however, are the personal, sinful short-comings of Christians themselves – negligence, laziness, lack of desire to learn even

the most elementary catechism of their faith, not to mention some higher theology, not adhering to the Church's precepts about church attendance and partaking of the Holy Mysteries, the maintenance of fasts, rejection of decrees from the hierarchy which are given for the healing of our parishes and individual members, viewing the Church only as a vehicle for certain political aims and not as a means to eternal life. All of this together creates a very poor example for the young and maturing generations which are fleeing from the Church and faith. The Church is then compelled to educate each new generation from scratch.

Dear Brothers and Sisters, our Lord said that He would build His Church, "and the gates of Hades shall not prevail against it." (Mt.16:18). We, as co-creators and co-workers of the Lord,

have an obligation to use all of our powers and resources for the growth and flowering of our Holy Church. Let us cherish the spiritual inheritance that leads us to salvation. May the Great Feast Day of Christ's Resurrection be an incentive and an inspiration for a renewed and rejuvenated life in the Lord.

On the occasion of the Glorious Resurrection we, your hierarchs greet you, those in the Diaspora and our brothers and sisters in Ukraine and entreat for you God's blessing for a new life full of faith in God, hope for a better tomorrow, and love amongst all of you. "Shine, shine, O New Jerusalem for the glory of the Lord is risen upon thee." (Irmos of Canticle IX).

Christ is Risen! He is Risen Indeed!

+ Constantine

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and the Diaspora;

+John

Metropolitan – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+Antony

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church of the USA

+Ioan

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church in the Diaspora

+Yurij

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+Jeremiah

Archbishop – South American Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church

+Ilarion

Bishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+Andriy

Bishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+Daniel

Bishop – Ukrainian Orthodox Church of the USA

**CONSTANTINE,
BY THE GRACE OF GOD
METROPOLITAN OF THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
OF THE UNITED STATES OF AMERICA**

*Dear beloved brothers and sisters in Christ,
Clergy and Laity of our Holy
Ukrainian Orthodox Church of the USA:
GLORY TO JESUS CHRIST!*

According to the Constitution of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA, I hereby call and bless the convocation of the 19th REGULAR SOBOR of our Church. The Sobor will take place at our Metropolia Center of St. Andrew in South Bound Brook/Somerset, NJ, 27-31 October 2010. The Sobor will be preceded by a Metropolitan Council Meeting on 25 October and a one-day Clergy Conference on 26 October.

The theme for our Sobor is: "O Lord, Bless Thine Inheritance" (Troparion of the Holy Cross). The Cross of our Lord signifies much more than our ultimate salvation or the depth of love God has always exhibited for us – the "masterpiece" of His creation. The Cross, "by the power of our Lord Jesus Christ crucified upon it" (Evening Prayers), casts away the demons from His Inheritance – His people – granting them victory over their adversaries throughout the arduous earthly journey. We are blessed repeatedly in our lives and we must willfully accept these blessings, which enable us to, in turn, bless the lives of others. We grow through these blessings, moving ever closer to Theosis – becoming one with God – so that our very being radiates holiness. The people of God literally throbbled with that holiness and in comprehension of their mission to lead others to salvation. In our blessed holiness, we will grow in Christ's Body and continue to positively affect the world we live in. We – the people of God – can move the mountains that must be moved to make society responsive to our Creator – to Him Who blesses abundantly.

We have much to consider during this Sobor. We stand at a crucial crossroads in the life and history of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA. We weathered the early days of the current economic downturn in our nation fairly well. We are now, however, faced with the most difficult financial circumstances we have ever known in the life of our Church. The last two years of seemingly unending decrease in income – from

all sources – is taking and will continue to take an enormous toll on our ability to continue the ambitious ministry program we have developed over the past fifteen years. This is one of those mountains we need to move and it will take the will and the effort of all of us to do so.

Your participation in all aspects of the Sobor is an absolute necessity. Your contribution to the strengthening of our Ukrainian Orthodox Church here in the United States of America is essential. Our parents, grandparents and great-grandparents came to build a new life in this great nation and they centered that life on the Truth of God's Word – in far more difficult circumstances than we know today. Let us follow their example now, living in the blessings of God – to ensure the legacy we must pass on to our own children and grandchildren!

The election of parish delegates, which must be accomplished, according to our Church Constitution, at a parish meeting, should be completed by the end of June so that those delegates might well prepare for the work of this Sobor. Our future depends upon representation from all our parishes. The Pre-Sobor commission has begun the task of preparing for our triennial convocation and you will receive all necessary and detailed information from them. I ask that you adhere to all deadlines set for the Sobor.

May the Holy Spirit guide all our deliberations and efforts during this Sobor, uniting us in "one mind and one heart" so that all we attempt to accomplish will be for the Glory of God and the salvation of souls.

With Love in our Lord,

+ Constantine

+ Constantine, Metropolitan

**КОНСТАНТИН,
ЛАСКОЮ БОЖОЮ
МИТРОПОЛИТ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ**

*Улюблені брати і сестри у Христі,
духовенство та миряни нашої Святої
Української Православної Церкви в США:
СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!*

Згідно Статуту нашої Святої Української Православної Церкви в США, оцим повідомленням я скликаю і благословляю скликання 19 Звичайного Собору нашої Церкви. Собор відбуватиметься в центрі митрополії св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруці, Н. Дж. з 27 по 31 жовтня 2010 року Божого. Засідання Ради Митрополії вібудеться 25 жовтня, а одноденна конференція духовенства вібудеться 26 жовтня на передодні Собору.

Наш Собор проходитиме під гаслом: *"Господи, благолови насліддя Твоє!"* (із тропаря Хресту Господньому). Саме Хрест Господній є ознакою нашого спасіння та виміром любові Бога до кожного з нас. Хрест - "силою Господа нашого Ісуса Христа розп'ятому на ньому" (із вечірніх молитов) проганяє диявольські сили з Свого Насліддя - Його людей - подаючи їм перемогу над їхніми гнобителями протягом нелегкої життєвої мандрівки. Ми є постійно благословенні Богом у нашому житті і повинні з радістю приймати оці благословення, але і одночасно повинні бути благословеннями інших навколо нас. Ми зростаємо цими благословеннями і зближаємося до Бога, ототожнюємося з Ним до того рівня, що випромінюємо святість. Божий люд, усвідомлюючи свою місію, вести інших до зближення з Богом - духовно зворушується. В нашій духовності, зростаючи в Тілі Господньому, ми впливатимемо позитивно на навколишнє середовище. Ми, люди Божі, можемо зрушити гори котрі потребують здвигу для того щоб зробити суспільство навколо нас відповідальним супроти Бога, Котрий благословляє нас.

Перед нами неабиякі завдання цього Собору. Ми знаходимось на життєвому роздоріжжі в житті та історії нашої Святої Української Православної Церкви в США. Ми зуміли досить гармонійно пережити перші негоди світової економічної кризи. Проте, тепер ми знаходимось перед найбільш важкими фінансовими обставинами в історії існува-

ння нашої Церкви. Минулих два роки, із постійним зменшенням в прибутках з усіх можливих джерел, завдали і продовжують завдавати неабияких злиднів для забезпечення успішної праці наших добре зарекомендованих прицерковних програм і завдань, котрі ми розробили протягом останніх 15 років. Це і є однією із тих гір, котру ми мусимо здвигнути разом, а це вимагатиме доброї волі, бажання та намагань нас усіх разом.

Ваша участь в усіх аспектах праці Собору є абсолютною потребою. Ваш внесок у зміцнення нашої Святої Української Православної Церкви в США є надзвичайно важливим. Наші батьки, прадіди та попередники, котрі приїхали до цієї країни будувати нове життя, будували його навколо правди Слова Божого в умовах, котрі були набагато важчі від наших з Вами сьогодні. Отож, слідуємо їхньому прикладу, живучи благословенням Божим для того щоб забезпечити майбутнє для наших власних дітей та внуків!

Згідно Статуту нашої Церкви, вибори делегатів на Собор повинні бути зроблені під час загальних зборів парафіяльних громад до кінця червня цього року, для того, щоб делегати мали достатньо часу приготувати себе для праці в засіданнях Собору. Наше майбутнє залежить від участі представників усіх парафій. Перед-соборова комісія вже розпочала свою роботу приготування до Собору, і незабаром Ви отримаєте від них усю потрібну інформацію щодо Собору. Звертаюсь до Вас із проханням виконувати всі свої обов'язки згідно поданих даних та дат праці.

Нехай же Дух Святий буде нашим провадирем під час усіх засідань Собору, єднаючи нас *"єдиним розумом та єдиним серцем"*, для того, щоб все що ми намагатимось виконати буде зроблено для слави Божої та спасіння душ.

З любов'ю в Христі,

† Константин

†Константин, митрополит

Христос воскрес!

Святитель Григорій Нисський (IV ст.): Як святкувати Пасху...

Сьогодні увесь Всесвіт, як одна родина, що зібралася для однієї справи, залишивши усі буденні турботи, ніби за поданим знаком, звертається до молитви. Немає сьогодні подорожуючих на шляхах, не побачити подорожуючих і на морі, землероб, залишивши плуг та лопату, одягається у святкове вбрання, корчми стоять порожні, зникли галасливі згарища, як зникає зима із приходом весни.

Неспокій, розгубленість та бурі житейські змінилися тишею свята. Незаможний прикрашається як багатий; багатий вбирається розкішніше ніж зазвичай; старець подібно юнакові, поспішає взяти участь у радості; хворий перемагає хворобу свою; дитина, переодягнувшись, святкує чуттєво, оскільки ще не може святкувати духовно; діва звеселяється душею, тому що бачить світлу урочисту заповуку своїх сподівань; матір родини, торжествуючи, радіє з усіма ближніми своїми, і сама вона, й чоловік її, й діти, й слуги, й домочадці — усі веселяться. Як новий, щойно створений бджолиний рій, що у перший раз вилітаючи з бджільника на світло та повітря, разом сідає на одній гілці дерева, так і у це свято — усі члени родин звідусіль збираються у своїх оселях. І воістину справедливо порівнюють цей день із днем майбутнього воскресіння, тому що і той, й інший збирає людей, але тоді зберуться усі разом, а тепер збираються частинами.

Стосовно радощів та веселощів, то можна з упевненістю стверджувати, що цей день радісніше за майбутній: тоді за необхідністю будуть плакати ті, гріхи яких буде засуджено, нині ж навпаки — немає поміж

нас засмучених. Нині і праведник радіє, і той, хто не очистив ще своє сумління, сподівається ще виправитися покаєнням. Цей день полегшує усіляку скорботу, і немає людини, настільки засмученої, яка б не знайшла втіхи у торжестві свята. Нині звільняється ув'язнений, боржнику вибачається борг, раб отримує свободу за благим та людинолюбним проханням Церкви. Якщо б навіть раб скоїв багато поганих вчинків, яких не можна вибачити, й тоді господар його з поваги до дня, що спонукає до радості та милосердя, нехай прийме знехтуваного й посоромленого, подібно до Фараона, який вивів з в'язниці виночерпія, оскільки знав, що у день майбутнього воскресіння, за образом якого ми вшановуємо нинішній день, він і сам буде мати потребу у довготерпінні та благоді Господа і тому, зробивши милість нині, очікує воздаяння у той день. Заберіть смуток у душ, пригнічених скорботою, як Господь відняв умирання від нашого тіла, поверніть честь осоромленим, порадуйте засмучених, як в труні, у темних кутах ваших осель, нехай для усіх цвіте наче квітка краса свята. Якщо день народження земного царя відчинає в'язниці, то невже переможний день Воскресіння Христового не втішатиме скорботних?

Бідолашні, прийміть з любов'ю день цей, що живить вас. Розслаблені та скалічені, привітайте день цей, що зцілить ваші хвороби. У ньому прихована надія вашого воскресіння, яка спонукає вас ревнувати про чесноту та ненавидіти гріх, бо, якщо зникне думка про воскресіння, у всіх буде головною лише одна думка: "будемо їсти й пити, бо завтра помremo!" (1Кор. 15, 32).

Редколегія журналу "Українського Православного Слова" сердечно вітає з Великодніми Святами ієрархію нашої Святої Української Православної Церкви в США, духовенство, членів ради Митрополії, прицерковні та парафіяльні організації, парафіян, читачів нашого журналу та усіх братів і сестер в Україні!

The Editorial Board of the *Ukrainian Orthodox Word* extends a sincere greeting with the Bright Feast of Resurrection of our Lord to the Hierarchs of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA, clergy, members of the Metropolitan Council, Church and parochial organizations, parishioners, readers of our magazine, and our brothers and sisters in Ukraine!

Tradition: Sundays of Pascha by V. Rev. Dennis Kristof

A unique characteristic of the Tradition of the Orthodox Church is that Holy Pascha is truly a 40-day celebration. Within this 40-day period between Pascha and the Ascension of our Lord are five post-Paschal Sundays. The first two Sundays of St. Thomas and the Ointment-Bearing Women deal with events and witnesses of the Burial and Resurrection of Christ. However, the last three Sundays, of the Paralytic, of the Samaritan Woman and of the Man Born Blind, are events which happened at various periods during the life of Jesus Christ as recounted in the Gospel according to St. John. What are we to make of this and how did they become part of the Paschal cycle?

The answer to this lies in the fact that the catechumens, those preparing for Holy Baptism, were instructed during the Great Fast and Great Week, and if deemed ready, were baptized at the Vigil Service for Pascha. The original vigil was the Great Vespers service with the Divine Liturgy of St. Basil the Great now taken on Great Saturday morning. The candidates were baptized during the vespers service and the readings from the Old Testament. When they had been baptized and chrismated, they were adorned with white robes and processed into the church bearing candles during the chanting of, "As many as have been baptized into Christ, have put on Christ. Alleluia!" Their initiation into Orthodoxy was completed with the reception of the Holy Eucharist at this Divine Liturgy.

However, their instruction, truly an indoctrination, did not end. Their post-baptismal instruction included all the details about the Christian faith which was not revealed to unbelievers.

This *disciplina arcani* (discipline of the secret) was the practice of the early Church which kept the most sacred rituals and doctrines of the Church concealed from nonbelievers. It protected Christianity from being blasphemed, profaned and possibly even persecuted by non-Christians. Those who desired to embrace the Christian faith had these secrets revealed to them slowly as they prepared for baptism and over a period of time even after they were baptized. Examples of things held secret were the Our Father, the Divine Liturgy (which only baptized Christians were allowed to attend in its entirety), and the Holy Mysteries (sacraments) including baptism. They were instructed in the complete meaning of the Mystery only after becoming fully an Orthodox Christian. One cannot understand these Mysteries with human reason alone. One had to be enlightened by the Holy Spirit through the Holy Mysteries.

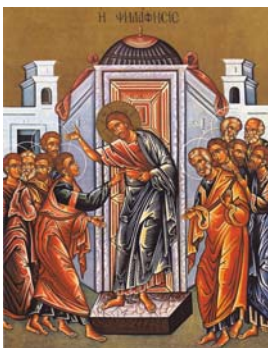
Therefore, the final three Sundays of the Paschal season involve baptismal themes which shed light on and deepened their knowledge of what they had recently undergone. This instruction began with the consideration of the Paralytic Man. Wanting to be cured of his handicap, this man waited 38 years next to the sheep's pool in Bethsaida for someone to put him into the waters after it had been stirred by an angel (Jn. 5:1-15). Christ happened upon this poor soul and healed him of his infirmity. The pool of water is seen as a prefigurement of the cleansing and healing waters of baptism. Importantly, it was not the water stirred by an angel which cured the paralytic, but the power of Jesus Christ which enables everyone to

overcome infirmities and sins. An interesting aspect to this episode is that the man did not possess any particular faith in Jesus Christ, just in the power of God to heal. Thus, this episode teaches about the awesome power of God and that Jesus Christ as the Word of God could exercise this Power.

The fifth Sunday of Pascha recounts Christ's encounter with the Samaritan Woman at Jacob's Well. The theme here is that the saving power of Christ is not limited to the people of Israel, but that faith in Him was for all people in all places. The Samaritan woman not only repented and was saved, but she spread the Good News even to her neighbors. They, too, came to believe in Christ Who described Himself as the "Living Water" of which Christians drink and never thirst again.

The final Sunday of Pascha recapitulates the narrative of the Man Born Blind who washes the mud Christ smeared on his eyes in the Pool of Siloam. This washing is an image of the washing away of sins and spiritual blindness which result from faith and the grace of God received through the Holy Mysteries. Thus, these three episodes in the life of Christ, which are only in the Gospel according to St. John, demonstrate the progression of faith immersion (baptism) into that faith: Belief in the infinite power of God (Paralytic), the hearing and acceptance of His teaching (Samaritan Woman), and the cleansing and healing that is the fruit of the waters of Baptism. Truly, the awesomeness of the Resurrection is the key to understanding every aspect of the faith. Our link to the Resurrected Life in Christ is through our Baptism.

St. Thomas Sunday

Ointment Bearing Women

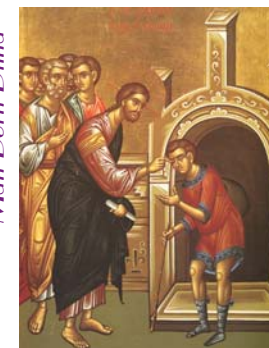
Paralytic Man

Samaritan Woman

Man Born Blind

St. Thomas Sunday

Неділя св. Фоми

The Council of Bishops and Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA cordially invite all Christ-loving faithful, in particular our youth of all ages to participate in this year's SAINT THOMAS SUNDAY PILGRIMAGE.

Єпископат та Консисторія Української Православної Церкви в США запрошують всіх Христовлюбивих вірних, зокрема нашу молодь, взяти активну участь в ПРОЩІ ПРОВІДНОЇ (ФОМИНОЇ) НЕДІЛІ 2010 року.

Come, and share in the light, grace and Gospel of the risen Lord with others!

Bright Saturday: 10 April, 2010

10:00 AM Divine Liturgy in Saint Andrew Memorial Church

6:00 PM Vespers and Confessions in Saint Andrew Memorial Church

St. Thomas Sunday: 11 April, 2010

9:30 AM Eucharistic Liturgy. *Principle celebrant:* His Beatitude Metropolitan Constantine. *Concelebrants:* Archbishop Antony and Bishop Daniel and pastors of local parish communities followed by:

11:30 AM A procession to the Cemetery's Great Memorial Cross for the celebration of a Panakhyda for the repose of the souls of the departed servants of God, His Holiness Patriarch Mstyslav, His Beatitude Metropolitan John and all departed hierarchs, clergy and faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of USA, along with the victims of Stalin's genocidal famine of 1932-33, the victims of the Chornobyl disaster, those who sacrificed their lives for the freedom and independence of Ukraine and the USA and the victims of the 11th September 2001 terroristic attack upon America.

May the souls of our beloved find rest and their memory be eternal!

Youth Activities at the Cultural Center:

3:00 PM Meet our spiritual fathers - Bishops during an Ice Cream Social (*all ages*).

Прийдіть розділити світло, радість і благовість ВОСКРЕСЛОГО ХРИСТА!

Світла субота: 10 квітня 2010 року

10:00 год. ранку Літургія в церкві-пам'ятнику св. Андрія.

6:00 год. вечора Вечірня і сповідь в церкві-пам'ятнику св. Андрія.

Фомина Неділя: 11 квітня 2010 року

9:30 год. ранку Божественна Літургія, очолена Блаженнішим Митрополитом Константином, Високопреосвященним Архієпископом Антонієм та Єпископом Даниїлом у сослуженні місцевого та приїжджого духовенства.

11:30 год. ранку Після Літургії відбудеться похід до центрального хреста-пам'ятника і Панахида за спокій душ слуг Божих: св. п. Патріярха Мстислава, Митрополита Іоана та всіх спочилих єпископів, священників і вірних УПЦеркви, а також за спокій душ жертв геноцидного голоду 1932-33 р.р., Чорнобильської трагедії; всіх тих, що життя своє поклали в боротьбі за волю й не-залежність України і США, за жертви терористичного нападу на США 11 вересня 2001 р.

Нехай душі наших улюблених зі святими спочивають, а пам'ять про них буде з роду в рід!

Події для молоді в Українському центрі

3:00 год. попол. Зустріч з нашими отцями Владиками за морозивом (*вік учасників не визначено*).

“Чому на Пасху прийнято дарувати один одному яйця?”, “Чому Церква освячує паски?”, “Звідки ж походить паска і чому на Пасху печуть і освячують саме паски?”, “Що таке артос?”

Відповіді на ці та інші питання щодо зустрічі Пасхи.

Чому на Пасху прийнято дарувати один одному яйця?

З давніх часів зберігається в Православній Церкві благочестивий звичай дарувати на свято Пасхи яйця. Цей звичай прийшов від святої рівноапостольної Марії Магдалини, коли вона після Вознесіння Господнього прийшла до Риму для проповіді Євангелія, з'явилася перед імператором Тіверієм і, піднісши йому червоне яйце, сказала: «Христос воскрес!» починаючи таким чином свою проповідь.

За прикладом рівноапостольної Марії Магдалини ми тепер даруємо на Великдень червоні яйця, сповідуючи животворчу смерть і Воскресіння Господа - дві події, які Великдень єднає в собі.

Пасхальне яйце нагадує нам про один з головних догматів нашої віри і служить видимим знаком блаженного воскресіння мертвих, яке ми маємо у Воскресінні Ісуса Христа - Переможця смерті і пекла. Як з яйця, з-під його неживої шкаралупи, народжується життя, так з труни, житла смерті і тління, постав Життєдавець, так постануть у вічне життя і всі померлі.

Чому Церква освячує паски?

Пасхальна паска - це церковно-обрядова їжа. Паска - це рід артоса на нижньому ступені освячення.

Звідки ж походить паска і чому на Пасху печуть і освячують саме паски?

Нам, християнам, особливо слід причащатися в день Великодня. Але оскільки багато православних християн мають звичай приймати Святі Тайни впродовж Великого посту, а в Світлий день Воскресіння Христового причащаються небагато, то, після Літургії, цього дня благословляються і освячуються в храмі особливі приношення віруючих, звичайно звані пасками, щоб вони нагадували про причастя справжнього Великодня Христового і єдали всі вірні в Ісусові Христі.

Вживання освячених пасок у Світлу Седмицю у православних християн можна уподібнити вживанню старозавітної паски, яку в перший день седмиці пасхальної народ Богообраний вкушав сімейно (Вих. 12, 3-4). Так

само по благословенню і освяченню християнських пасок, віруючі в перший день свята, прийшовши з храмів додому і закінчивши подвиг посту, на знак радісного єднання, всією сім'єю починають і тілесне підкріплення - припиняючи говіння, всі їдять благословенну паску, вживаючи її протягом всієї Світлої Седмиці.

Про семиденне святкування Великодня

Свято Великодня від самого початку було світлим тривалим християнським торжеством.

З апостольських часів свято християнського Великодня продовжується сім днів, або вісім, якщо рахувати всі дні безперервного святкування Великодня Фоминого понеділка.

Славлячи Великдень священний, Великдень Христа Спасителя, Великдень, який двері райські нам відкриває, Православна Церква протягом всього світлого семиденного торжества має Царські Врата відкриті. Царські Врата всю Світлу Седмицю не закриваються навіть під час причастя священнослужителів.

Починаючи з першого дня Великодня і до вечірньої свята Святої Тройці колінопреклоніння і земних поклонів немає.

У богослужбовому розумінні вся Світла седмиця є як один святковий день: у всі дні цієї седмиці Богослужіння буває те ж, що і в перший день, з небагатьма змінами.

Перед початком Літургії в дні Пасхальної седмиці і до Віддання Великодня священнослужителі читають замість «Царю Небесний» - «Христос воскрес» (тричі).

Закінчуючи світле торжество Великодня седмицею, Церква продовжує його, хоча і з меншою урочистістю, ще тридцять два дні - до Вознесіння Господнього.

Про поведінку православних християн на Пасху

Стародавні християни протягом великого торжества Пасхи щодня збиралися для спільного Богослужіння.

Згідно з благочестям перших християн, на VI Вселенському Соборі постановлено для вірних: «Від святого дня Воскресіння Господнього до неділі Фоминої, протягом цілої седмиці, вірні повинні брати участь в церковних богослуженнях: вправляючись в церковних піснеспівах і псалмах, радіючись і святкуючи в Христі, приймаючи Святі Тайни та читаючи Святі Писання. Саме таким способом і ми разом воскреснемо і вознесемось».

Стародавні християни велике свято Великодня освячували особливими справами благочестя, милості і благодворіння. Наслідуючи Господа, що Своїм Воскресінням звільнив нас від тенет гріха і смерті, благочестиві царі відмикали в пасхальні дні в'язниці і прощали в'язнів (але не кримінальних злочинців). Прості християни в ці дні допомагали убогим, сиротам. Їжу та страви, освячені до Великодня, роздавали бідним, і тим робили їх учасниками радості в Світле свято.

Стародавній святий звичай, що зберігається і нині благочестивими мирянами, полягає в тому, щоб у всю Світлу Седмицю не пропускати жодного церковного Богослужіння.

Що таке артос?

Слово «артос» перекладається з грецького як «квасний хліб» - спільний всім членам Церкви освячений хліб, інакше - просфора всеціла.

Артос впродовж всієї Світлої седмиці займає в храмі найвидніше місце, разом з іконою Воскресіння Господнього і, на закінчення пасхальних торжеств, роздається віруючим.

Вживання артоса починається з самого початку християнства. У сороковий день після Воскресіння Господь Ісус Христос вознісся на Небо. Учні і послідовники Христові знаходили утіху в молитовних спогадах про Господа, вони пригадували кожне Його слово, кожен крок і кожну дію. Коли сходилися на

загальну молитву, вони, згадуючи Таємну Вечерю, причащалися Тіла і Крові Христових. Готуючи звичайну трапезу, вони перше місце за столом залишали невидимо присутньому Господу і покладали на це місце хліб.

Наслідуючи апостолів, перші пастирі Церкви встановили в свято Воскресіння Христова покласти в храмі хліб, як у видимий вираз того, що Спаситель, Котрий постраждав за нас, став для нас справжнім хлібом

життя.

На артосі зображений хрест, на якому видно тільки терновий вінець, але немає Розіп'ятого - як знамення перемоги Христової над смертю, або зображення Воскресіння Христова. З артосом поєднується і давнє церковне передання, що апостоли залишали за столом частину хліба, частку Пречистої Матері Господа як нагадування про постійне спілкування з Нею і після трапези благоговійно ділили цю частину між собою. У монастирях цей звичай носить назву Чин Панагії, тобто спогад про Всесвятійшу Матір Господа. У приходських церквах цей хліб Богоматері згадується раз на рік у зв'язку з роздачею артоса.

Освячується артос особливою молитвою, окропленням святою водою і кадінням в перший день Святого Великодня на Літургії після заамвонної молитви.

Артос виноситься на солію, проти Царських Врат, на підготовлений стіл або аналой. Після освячення артоса аналой з артосом ставлять на солії перед образом Спасителя, де артос лежить протягом всієї Світлої седмиці. У всі дні Світлої седмиці після закінчення Літургії з артосом урочисто здійснюється хресний хід навколо храму.

В суботу Світлої седмиці після заамвонної молитви читається молитва на розділення артоса, артос розділюють і в кінці Літургії, при цілуванні Хреста, роздається прихожанам як святиня.

Як зберігати і приймати артос?

Частинки артоса, отримані в храмі, благоговійно зберігаються віруючими як духовні ліки від хвороб і немочі. Артос вживається в особливих випадках, наприклад, в хворобі, і завжди зі словами «Христос Воскрес!».

Що таке гріхи, і якими вони бувають?

(Початок статті читайте в попередньому випуску УПСлова)

Чоловікоугодництво. Це пристрасть, що також витончено веде від істинного служіння Богові! Нам наказано Господом любити ближнього як самого себе, але можна любити ближнього, служити йому посилено, але не заради Бога. Вся справа в тому, який намір лежить в основі цієї любові. Як можна розрізнити одну любов від іншої? Любов християнська зазвичай не відразу запалюється в серці. Коли людина почне жити по-християнськи, всі її почуття вимагають примусу, боротьби, тривалого лікування, поки вони почнуть підкорятися хоча б кільком християнським законам. Спочатку і жертвувати собою, кожною крупинкою свого "я", заради ближнього вкрай важко. Частим нагадуванням собі євангельських заповідей, загрозою кари немилосердному, страхом відповіді за свої гріхи і так далі, слід спочатку застерігати і примушувати себе хоча б до зовнішнього виконання заповіді про любов до ближнього, поки довгим досвідом боротьби серце не пом'якшиться і не почне любити саме (звичайно, за благодаттю Божою, що здобута працею і самопримушуванням). Тут завжди на першому місці Господь, Його приклад жертвовної любові до роду людського, і прояви такої любові завжди дуже стримані, душекорисні, плідні.

А любов ця чоловікоугодницька завжди має в своїй основі якусь пристрасть: або ж приємність тілесну, або спорідненість, або симпатія, або повага до людини через її високе становище в суспільстві, тобто спочатку стоїть бажання догодити людині задля того, що ми її якось виділяємо порівняно з іншими, в цей момент і нам хочеться мати про себе приємну її думку. Отже, ці різні думки бувають ледь вловимими, але саме вони і становлять внутрішній поштовх до того, що раптом з'являється бажання послужити людині, заспокоїти її, порадувати чим-небудь. Найчастіше в таких випадках, якщо зустрічається будь-яка перешкода з боку християнських заповідей, то легко її порушують, і "заради кохання" часто серйозно порушується постановка Церкви і завдається образа Самому Господу. При чоловікоугодництві ми ставимо ближнього поперед Бога

і служимо йому заради своєї власної вигоди, спираючись на свою нечисту людську доброту, часто абсолютно забуваючи на цей час про Бога. Але найгірше, що ми самі в той час думаємо і іншим даємо зрозуміти, що ми це робимо, за заповіддю, за християнським своїм милосердям.

Гнів, дратівливість. Прояв цієї пристрасті багато виправдовують причинами фізіологічними, так званою нервовістю, внаслідок страждань і негараздів, що випали на їх долю, напруженістю сучасного життя, важким характером рідних і близьких. Хоча частково ці

причини і є, однак вони не можуть бути виправданням цієї, як правило, глибоко укоріненої звички зганяти своє роздратування, злість, поганий настрій на близьких. Дратівливість, запальність, грубість, в першу чергу, руйнують сімейне життя, доводячи до сварок, зазвичай через дрібниці, спричиняючи відповідну ненависть, злопам'ятство, бажання відімести, ожорсточують серце взагалі-то добрих і взаємнолюблячих людей. А як згубно діють прояви гніву

на юні душі, руйнуючи в них Богом дану ніжність і любов до батьків! Ми можемо й повинні гніватися тільки на власні гріхи і недоліки. Ніл Синайський радить бути лагідним з людьми, але любити боротьбу з нашим ворогом, тому що в тому й полягає природне використання гніву, щоб вороже протистояти стародавньому змієві. І ще: хто злопам'ятний до демонів, той не злопам'ятний до людей.

Навіть сперечатися треба без жорстокості і гніву, бо роздратування тут же передається іншому. Причиною гніву часто бувають зарозумілість, гордіня, бажання показати свою владу над іншим, викрити його вади, забуваючи про свої гріхи. Перед сповіддю треба згадати: чи не відчуваєш ти, брате, злоби до ближнього свого і чи примирився ти з ним у своєму серці? Чи виправився ти після образи, завданої тобою будь-кому, чи не залишилося в іншого на серці скорботи та гніву? Згадай, і покайся, в чому згрішив, і по можливості до сповіді примирися, попрохай вибачення в того, кого

Ідучи стежиною Великого Посту...

засмутив, а про кривдника помолись, бажаючи йому щирорсердно добра.

Часто там, де люди живуть разом довго, особливо в тісних умовах, диявол вселяє між ними розбрат, ненависть один до одного — починається постійне роздратування, осуд, навіть огида, неприязнь. Це справа злої пристрасті: починає здаватися, що ближній поводить себе абсолютно неможливо, його дії здаються вкрай потворними, кричущими, непристойними. Це відома бісівська спокуса. Знаходячи в душі людини одну легкороздражнювану струну, диявол направляє до неї свої брязчання, наклепами і брехнею підбурюючи на гнів, поки не розхитаються всі струни душі так, що та з готовністю починає відгукуватися на всякий гнівливий помисел. Так біси, знайшовши собі лазівку в душі, згодом вже протягують в неї купу різних братоневисницьких почуттів і легко доводять людину мало не до біснування, тобто до лютої ненависті до ближнього. Тому важливо на самому початку дуже уважно стежити за недобррозичливими помислами, дрібними подразненнями, спалахами гніву — і відразу ж припиняти їх, висповідатись, якщо є можливість, щоб часто і ясно оголошувати такі помисли священникові, який словом, порадою може легко допомогти відсікти подібні думки і не дати хворобі розвиватися далі. Але вкрай некорисно бажати розділитися з тим, до кого виникає така озлобленість. Саме цього і чекає диявол. Треба стояти до кінця, знаючи справжні витoki цього зла. Коли ж людина, розпалювана бісом злоби, обурюється на ближнього і його самого ставить в провину, а не диявола і свою пристрасть, то вона подібна, за словом отців

Церкви, до поганого пса, в якого кидають каміння, і він кидається, гавкаючи, на них, кусає їх, а того, хто кидає, не помічає. Отже, ця пристрасть також нині дуже розвинена, для її зцілення потрібно багато уваги, боротьби, частої сповіді, смирення перед ближніми, самодокорів, багатьох молитов з поклонами за себе і за тих, проти кого йде боротьба. Справжні християни, ті, хто всією душею бажав послужити Господу своєму і шукав досконалого очищення серця, часто навмисно шукали собі або наставника, або брата з важким, строгим або навіть дратівливим характером, щоб, живучи поряд з ним, постійно миритися і через це швидше навчитися лагідності і незлобивості. Таких прикладів досить багато зустрічається в Життях святих.

Гріх осуду. Осуджуючи чужі недоліки (дійсні або уявні), людина вважає себе кращою, чистішою, побожнішою,

чеснішою або розумнішою за інших. У кого серце чисте, той всіх людей шанує чистими, а в кого серце опоганене пристрастями, той нікого не шанує чистим, подумає, що всі йому подібні. Наш суд ніколи не буває неупередженим, бо найчастіше заснований на випадковому враженні або відбувається під впливом особистої образи, роздратування, гніву, випадкового настрою.

Православний християнин, безумовно, може і повинен протестувати проти неправди, несправедливості, захищати скривджених. Але відновлювати істину покликаний лише той, хто гідний, хто заслужив право захищати її, хто сам здатний вислухати зі смиренням правду про себе і з лагідністю покаятися у власних гріхах. Осудження явне або ледь помітне — майже найчастіший гріх, який найважче сповідувати, оскільки він дрібним пилом розпорошений по всьому нашому житті, по всій нашій діяльності, але цей пил вкрай злобливий. Одне слово

осуду, одна докірлива думка — часто (як ми знаємо з прикладів життя св. Отців) зовсім відбирали благодать Божу навіть від ревних подвижників. Одне мале осудження може повністю позбавити християнина нагороди за велику, тривалу працю, в одну мить залишити душу геть пограбованою, спустошеною, сумною, навіть якщо тільки-но вона раділа і веселилася духовною радістю. У святому Євангелії з вуст Самого Господа ми часто чуємо застереження щодо осуду ближнього: Не судіть, щоб вас не судили... яким судом судите, таким і вас будуть судити... прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. У Господній молитві Отче наш ми прямо виголошуємо собі тяжкий вирок, якщо, промовивши його, починаємо судитися з

ближнім і не прощаємо йому будь-який гріх.

Якщо ж нікого не осуджувати, завжди відводити очі від гріхів ближнього і намагатися побачити свої гріхи, себе докоряючи і ставляючи нижче від свого брата, то цей шлях буде найкоротшим до Царства Небесного, — найлегшим і радісним. Проживи хоч день так, і ти помітиш в собі, як тут же ти наблизишся до Бога. Якщо нікого не осудиш, то при багатьох інших провинах можеш бути помилуваний на суді, а при осудженні і при гідному, у всьому строгому і належному житті знайдеться і в тебе багато гріхів, за які будеш суджений за всією строгістю. Ось тому так і боялися наші отці цього гріха, так зберігали кожне своє почуття, слово, думку, намагалися навіть легким докором, кивком голови не виказати осуду, ні звинуватити поглядом, ні

Ідучи стежиною Великого Посту...

зітхнувши. Якщо ж нав'язливо найдуть осуджувальні помисли від демонів, то не давай їм прищепився до серця, а якщо і прилипають до серця, то хоча б остерігайся висловити. Якщо змовчати, то вже легко зможеш вигнати цю пристрасть із серця, а сказавши — дуже згрішиш!

Зневіра. Гріх зневіри походить від надмірної зайнятості собою, своїми переживаннями, невдачами, і як результат — згасання любові до ближніх, байдужість до чужих страждань, невміння радіти чужим радостям, зародження заздрості. Основа і корінь нашого духовного життя і сили — любов до Христа, і її потрібно в собі рости і виховувати, вдивлятися в Його образ, прояснювати і поглиблювати його в собі, жити думкою про Нього, а не про свої дрібні суєтні успіхи і невдачі, віддавати Йому своє серце — це і є життя християнина. І тоді в нашому серці запанують тиша і світло, про що каже св. Ісаак Сирієць: "примиришся з собою, і помиряться з тобою небо й земля".

Часто в тих, хто тяжко згрішив, або слабких людей, не здатних сміливо стати на боротьбу зі своїми пристрастями, буває сумнів у можливості їх прощення, у можливості виправлення, це супроводжується ознаками зневіри, відчаю (також тяжкого гріха невіри). Лікаря не потребують здорові, а слабкі! Ідіть же, і навчіться, що то є: Милости хочу, а не жертви. Бо Я не прийшов кликати праведних, але грішників до покаяння (Мт. 9, 12-13). Безвихідне становище окремих сповідників, уявна безнадійність їхнього становища полягають в тому, що люди стоять поза Церквою, їх спасіння — це ввійти в Церкву, в спілкування любові з братами по вірі.

Гріх пустослів'я дуже поширений. Це гріх порожнього, бездуховного користування Божественним даром слова. Сюди ж належать плітки, переказування чуток. Часто люди проводять час у пустих, непотрібних розмовах, зміст яких одразу ж забувається. А Господь сказав: за за кожне слово пuste, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня! Бо зо слів своїх будеш виправданий, і зо слів своїх будеш засуджений (Мт. 12, 36-37).

Гріх пустослів'я ніколи не закінчується простою тратою часу, а залишає душу людини нечистою, так як будь-яка багатослівність несе в собі або осуд, або сміх, або

вдоволення марнославства, або оживляє пристрасні спогади і так далі. Варто лиш злегка необережно відкрити рот для порожньої бесіди, і вже якесь шкідливе слово вискакує, за ним інше. Тому-то необхідні уважність, стислість в бесідах, небагатослівність. Адже іноді і одне необдумане слово може позбавити людину благодаті Божої, яка здобулася тривалою працею (див. про осудження).

Брехня. Сюди ж можуть бути віднесені: невиконання даних обіцянок, плітки, вигадки і перебільшення в пустих бесідах, наклеп, подання ближньому своїх здогадок як твердого знання, сміливе розмірковування про малозрозумілі речі, давання ближнього переконливих порад при браковій досвіді і духовності. Цей гріх так глибоко увійшов у свідомість сучасної людини, так глибоко вкоренився в душах, що люди навіть не замислюються про те, що будь-які форми неправди, нещирості, лицемірства, перебільшення, хвальби є проявом тяжкого гріха, служінням сатані — отцеві брехні. За словами апостола Іоана, в Небесний Єрусалим не ввійде ... ніхто, хто чинить гидоту й неправду (Об. 21, 27).

Брехня може виявлятися абсолютно безсоромно, відкрито у всій своїй сатанинській гидоті, роблячись в таких випадках другою природою людини, постійною маскою, що приросла до її обличчя. Вона так звикає брехати, що не може висловлювати свої думки інакше, аніж подаючи їх в явно

не відповідних їм словах, тим самим не прояснюючи, а затьмарюючи істину. Брехня непомітно закрадається в душу людини з дитячих років: часто, не бажаючи когось бачити, ми просимо близьких сказати тому, хто прийшов, що нас немає вдома; замість прямої відмови від участі в якійсь неприємній для нас справі, ми вдаємо хворих, зайнятих іншими справами. Така "побутова" неправда, що здається безневинним перебільшенням, жарти, що ґрунтуються на обмані, поступово розбещують людину, дозволяючи їй згодом заради власної вигоди йти на поступки перед совістю. Необхідно викорінювати брехню найрішучішим способом; пам'ятай, що як від диявола не може бути нічого, окрім зла й загибелі для душі, так і від брехні — його дітища — не може походити нічого, крім розтлінного, сатанинського, антихристиянського духу зла. Не існує "спасительної неправди" або "виправданої", самі ці словосполучення є блюзнірськими, бо спасає і виправдовує нас тільки Істина, Господь наш Ісус Христос!

Ідучи стежиною Великого Посту...

Крадіжка. Заповідь “не вкради” дехто розуміє надто конкретно, як заборону проти явного злодійства, грабунку і тому подібне. Однак за крадіжкою є будь-яке незаконне привласнення чужого майна, як власного, так і суспільного. Розкрадання (крадіжкою) слід вважати неповернення грошових боргів або речей, даних на якийсь час; до цього ж гріха належить дармоїдство, жебрацтво без крайньої необхідності, при можливості самому заробити на прожиток. Якщо людина, користуючись нещастям інших, бере з них будь-яке добро, більш, ніж належить, то вона чинить гріх здирництва. Це також стосується перепродажу речей і продуктів за завищеними цінами (спекуляція), безквитковий проїзд у транспорті і тому подібне. Гріхи — це також порушення заповіді “не вкради”.

Якщо покаяник має гріх, пов’язаний з нанесенням матеріальної шкоди будь-кому, то бажано, щоб він за можливості відшкодував свій борг, повернув вкрадену річ або її вартість незалежно від давності вчиненого вчинку. Це буде кращою формою єпитимії.

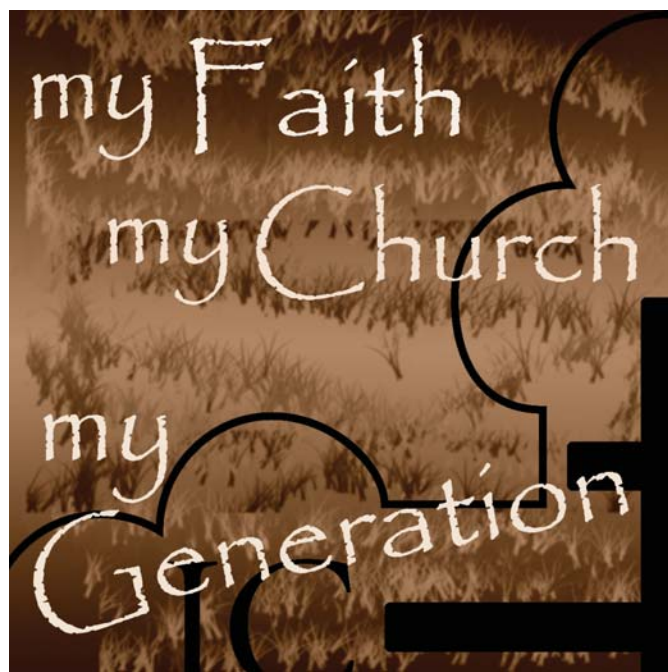
Грошолобство. Під цією назвою мається на увазі будь-яка пристрасть до речей, грошей, до всякого роду матеріальних благ, що проявляється як у формі марнотратства, так і в протилежній їй — скупості. Другорядний, на перший погляд, цей гріх надзвичайно небезпечний — в ньому одночасне відкидання віри в Бога, любові до людей і пристрасть до низьких почуттів. Ця пристрасть породжує злобу, окам’янілість серця,

надмірну заклопотаність, заздрість. Подолання грошолобства є частковим подоланням і цих гріхів. Зі слів Самого Спасителя ми знаємо, що багатому важко увійти в Царство Небесне. Христос вчить: Не складайте скарбів собі на землі, де нищить їх міль та іржа, і де злодії підкопуються й викрадають. Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа їх не нищить, і де злодії до них не підкопуються та не крадуть. Бо де скарб твій, там буде й серце твоє (Мт. 6, 19-21).

Від цього гріха близько стоять багато пристрастей: пристрасть гарно одягатися, особливо мати рідкісні речі, “зі смаком” підбирати собі будь-яку річ, створювати собі гарну модну обстановку в домі, звідси і ревно турбота про порядок в речах, про їх зберігання, страх втратити будь-що, страх злодіїв, грабунку, роздратування на тих, хто зачіпає або просить речі, змагання з іншими в придбанні речей, заздрість, осудження, немилосердя, презирство до жебраків; людина починає багато уваги приділяти своєму зовнішньому вигляду і довколишніх, тут виникає ставлення до ближньому “за одягом”, повага росте або падає залежно від матеріального статку ближнього, а звідси і несправедливість, чоловікоугодництво, відраза або гидливість. Апостол пристрасть сріболобства називає ідолопоклонством. Хто починає служити тлінній речовині, той робиться її рабом, шанувальником, поклоняється тлінному — творінню — і полишає Творця.

Have you ever wanted to let people know what it is like to be a young adult attempting to live their faith in the 21st Century?

The Consistory Offices of Young Adult Ministry and Public Relations are hoping to give you a chance to do just that.

Beginning in April we will be featuring a new section on the website for the Ukrainian Orthodox Church of the USA entitled - “My Faith, My Church, My Generation”. We are looking for articles, reflections, poems, short stories, video, etc... written/produced by young adults concerning their faith, their struggles, their joys, and their perspectives on all topics.

If you are interested in participating in this new endeavor, submissions may be sent to uocyouth@aol.com at any time.

You will be notified if your submission will be utilized. We will strive to publish as many submissions as possible. In addition to web publication, six submissions will be chosen to be printed in the Ukrainian Orthodox Word.

We pray that you take this unique opportunity to bring your fellow young adults and all who may read your material closer to Christ.

For Those Who Offer...

Our Offerings - What is Needed?

By V. Rev. Robert Holet

We all know what offerings are about. Every time we come to Liturgy, and a collection plate passes by, the impetus to make an offering is unavoidable! One of the goals of this series on Orthodox Stewardship has been to help our faithful make the connection of our material monetary offering, with its *spiritual* character. One of the heresies and falsehoods throughout Church history has been to value only spiritual things and to despise material things. While, in this belief system, called 'dualism', the 'spiritual world' trumps the 'material world', it is nevertheless flawed. As Orthodox Christians we believe that creation is in essence 'good', and when Christ took flesh of the material world He forever joined us and our world (not just simply our 'spirits') in His Person with the Father. The story of Abraham and Melchizedek has much to teach us about this.

Abraham's Life - Battle Tested

In the course of the Lenten readings of Genesis, we come to Chapter 14, where we learn of the

encounter of the Patriarch Abraham with the High Priest and King, Melchizedek. In the story, an enemy king, named Chedorlaomer, gathered several kings who made war against Abraham (known as Abram at the time), Lot and his allies. The outcome of the battle was disastrous, with Lot, Abraham's nephew, taken captive and a great loss of life and materiel. Abraham, by faith, summoned 318 kindred allies and counterattacked Chedorlaomer, routing him, freeing Lot and those captured and recovering the material wealth and much more. This victory, as portrayed in Genesis, was guided by God and blessed by Him.

As you can imagine, the reaction of Abraham to this glorious victory was joyous - filled with thanksgiving and celebration as the enemy was routed, his family returned and peace was restored. Genesis reports that Melchizedek, the King of Salem (meaning 'peace'), brought bread and wine; he was a priest of God Most High (Gen 14:18). This celebration had a solemn and symbolic character. Melchizedek is a mysterious person - who is Priest, Prophet and King. He blesses Abram, with the blessing of God Most High, and blesses (thanks) God for His blessing on behalf of Abraham, for granting him victory over his enemies. Then, Abraham responds with an unusual gesture. He presents to the priestly King and offering - a tithe - ten percent of *everything* he had received.

Abraham, the Faithful Steward

Like Abel and Noah, Abraham demonstrates what a faithful steward does. First, he follows God's

direction and blessing in his life by being obedient to Him; he engages in battle against a formidable foe, and receives victory from the hand of God. Then he receives the spiritual blessing - the visitation of the priest who offers bread and wine in a thanksgiving (Eucharistic) offering. In the midst of this spiritual encounter, Abraham offers the first portion of his material wealth - the tithe (a tenth) of everything. What we see here is the commingling of the spiritual and the material offering. The spiritual offering, symbolized by the priest Melchizedek is the central action - bring the focus of the whole event to "God Most High, maker of heaven and earth." (v. 19) The material offering, the tithe, is a perfectly appropriate response of thanksgiving. This offering is given to Melchizedek, but it symbolically an offering to God.

This is important to understand - because it's easy to get things mixed up when we make our financial offering at the Liturgy. When we toss our envelope into the basket we may think we make our offering solely **to the parish**. If so, we will base our offering on what we *think* the church (or its leaders) *needs*, or say it needs. In this frame of mind, we may be tempted to reduce our donation to a simple financial transaction - pay up enough to keep the church doors open and the priest paid.

The Genesis chapter, however teaches us that offerings are not actually made to the Church but to God. The Church, imitating Melchizedek the priest, receives the offering, makes a spiritual offering to God, and serves as the Lord's steward of this gift to use it for His purposes. Seen this way, our donations reveal a new value - moving beyond its purchasing power

in the world to become a symbol of our faith as people of a God. It externally reveals that our relationship with Him not just in our head, but in our hands as well.

Why Give?

If we base our financial donations at the Liturgy on our (often mistaken) idea of what we *think* the Church *needs*, we may only offer some minimal amount, because we may decide that the Church has only minimal needs. This is especially true when we think that the Church (the parish, Consistory, etc.) is well established, its mortgage paid, and it possesses a steady stream of finances from outsiders provided through hall rentals and food sales. In such a case we see no *need* to give generously, so we don't. This is the *needs-based* giving.

Another shortcoming of needs-based offering is that it trains people to give generously *only* when things get *really bad*. So, when the roof is ready to collapse or there is some pending catastrophe, then people feel they can rush in and save the day. Some people will only give when there is a 'great' need, (building fund, emergency need, etc.) despite the fact that they have been blessed financially in abundance all along. Giving with such an attitude may fuel the sin of vain glory and self importance. In addition, the needs-based giving mindset, by holding back until there is a 'need', actually places the parish in a position where certain serious needs (and financial shortfalls) arise in the first place!

Let us Give Thanks to the Lord

The liturgical and spiritual model of giving by Abraham, however is different. It is *thanksgiving based*. Abraham presents his offering to the priest, first and foremost, because God has given to him in abundance and Abraham sees God as the source of His blessing and desires to give thanks for the those blessings by the offering of his tithe of 'the first and the finest'. Offered in the spirit of our holy Father Abraham, our donations are not made simply as a sign of our benevolence toward

a needy institution, but rather are meant to be a joyous expression of 'thank you' to the Lord for all that He has done for us. It is only when we have made this 'first fruits' offering, that we then should *also* look at the expressed needs of the Church, and its ministries, especially to the poor.

For us, in the Orthodox Church, this link of the financial offering to Thanksgiving and the Liturgy is so important because the Liturgy of the Eucharist is the summit of who we are as the Church. We are the new 'children of Abraham' who imitate him by thanking God for "all that He has done for us."¹ This biblical story in Genesis helps us understand the New Testament/Orthodox perspective presented in the Epistle to the Hebrews, read frequently by the Church during Great Lent. Hebrews teaches us that Melchizedek serves as a 'type' or precursor for Christ. (Heb.6-7) Christ is the true 'High Priest' and the 'King of Peace', whose sacrificial offering on the cross has restored humankind to a new relationship with God the Father. By His Incarnation He has become one of human family, and has won for us a victory over sin and death, by making Himself the perfect offering to the Father. This victory, in His Cross, Death and Resurrection is called the Paschal Mystery - specially remembered during Holy Week and Pascha. This saving work of Christ is actually remembered *every* Sunday, the day of Resurrection, when the Church celebrates the Eucharist in obedience to Christ's words ("Do this in remembrance of me.").

As members of the Church, we, as a priestly people, make this Eucharistic offering to God the Father in Thanksgiving, offering "thine own of thine own" When we understand the spiritual dynamics of our weekly Liturgy, we can begin to understand how important our simple material/financial offering is as well. Abraham was not compelled to offer a tithe of his material wealth. The spiritual symbols of bread and wine

would have sufficient. But Abraham realizes how much God has blessed him and longs to join what he has received to the sacred offering. Abraham's offering of the tenth (to the priest) gives it a spiritual character - it makes his offering holy. This breaks down the dualism of the material vs. spiritual world. In fact, the offering of bread and wine is a *material* offering which is transformed into the very Body and Blood of Christ. The spiritual connection to the material world is restored in the Eucharistic liturgy and *our* material offerings become a part of this process, *our* consecration of that small part of the world entrusted by God to *our* care.

A right, Orthodox, understanding of this passage of Genesis reveals to us the true nature of our church offerings. Our offerings are to be made to God in generosity and thanksgiving - *not* simply because we like the priest, hear that the youth program needs a boost, or feel guilty because the Parish Board has no money to pay the light bill. When we, like Abraham (and Abel and Noah before him) offer the first fruits from what God provides, doing so with thanksgiving, our offering becomes a *spiritual* offering. That spiritual character is further enhanced when these funds are used by us, the Church, to accomplish the holy work of Christ - proclaiming the Gospel, feeding the hungry, beautifying His Church, meeting the needs of the Body, etc. When we see the true value of *every dime* offered to the God, through the Melchizedek-like Church, we will treat our offerings for what they truly are - a symbol of who we are as God's priestly and thankful people, His Church.

¹ The priest prays these words in the Consecration Prayer (Anaphora) of the Liturgy of St. John Chrysostom., immediately before he offers, "Thine own of thine own..."

In Search of Jesus' Tomb:

An Archeologist Believes Christ's Burial Site May Remain Intact in Church of the Holy Sepulcher

By Thomas H. Maugh II

(*LA Times*) Christian faithful have been convinced that the Church of the Holy Sepulcher in Jerusalem marks the site of Jesus' burial ever since Byzantine Emperor Constantine erected the church in the year 325, making it the holiest site in Christendom. But experts have feared that Christ's tomb itself had been destroyed by the earthquakes that have struck the site over the intervening millenniums. And many question whether Constantine was correct in concluding that the church marks the true site of the burial. However, research conducted over the last ten years by British archeologist Martin Biddle suggests that the tomb may remain intact inside the edicule, the small interior shrine originally built in the Fourth Century to protect the rock-cut tomb. The edicule was rebuilt in the 11th, 16th and 19th centuries and Biddle's explorations indicate that—contrary to the beliefs of scholars—the four edicule structures are nestled inside one another like Russian matryoshka dolls.

"Before we started, nobody believed that," Biddle said. "We've shown that to be true."

The Rev. Jerome Murphy-O'Connor of the Dominican Ecole Biblique in Jerusalem calls Biddle's discovery important. "If it were taken apart very carefully, like peeling an onion, one could see the

various periods," he said.

Biddle's studies, recounted in his book "The Tomb of Christ," published in 1999 by Sutton. Because Biddle's work was performed without disturbing the shrine, most of his evidence is indirect. But archeologists and theologians may soon get a more direct look at the inner structures and the actual tomb itself.

The edicule is "structurally in a very bad condition," and will have to be renovated, Biddle says. "We're quite clear about this. We will have to disassemble it and start over... There is going to be a great deal discovered. Naturally, we hope that it will be discovered in our time."

That renovation, unfortunately, relies on the cooperation of the six religious groups that have jointly operated the church under an agreement known officially as "the Status Quo" that dates to at least 1852. Three major religious groups—Greek Orthodox, Armenian and Roman Catholic—and three minor communities—the Copts, Syrians and Ethiopians—must all agree on whatever renovation is to be done.

Critics have charged that it is unlikely that they will be able to agree on a reconstruction plan for the edicule. But Biddle notes that, since 1970, "they have managed to agree on the reconstruction of the whole of a very complicated

building. The only thing left to do now is the tomb and the floor of the great rotunda."

What will archeologists find if the edicule is dismantled? Biddle's evidence suggests there is an intact rock-cut tomb. "It would probably not be a pretty thing," he said, "but it would give us a great deal of information."

How will they know it is Christ's tomb? For that matter, how did Constantine conclude that it was?

Biddle suspects there is graffiti written on the tomb by early Christians that might say, in effect, "This is where Jesus was buried." The practice was common during the period in question, and the Tomb of St. Peter under the Vatican in Rome, for one, shows such markings.

The tomb has spent most of its existence hidden. In the Second Century, the Roman Emperor Hadrian built a temple over the site. The crypt was rescued by Constantine, who legalized Christianity in 314 and sent engineers to Jerusalem to build churches at the sites of important events in Christ's life.

When the team asked local Christian leaders where Jesus was crucified and buried, they pointed to the temple and said Christ's tomb was under it. The engineers destroyed the temple, cleared the rubble, built a shrine over the tomb and then constructed the

Church of the Holy Sepulcher to protect it.

The shrine was damaged by fires in 614 and 966, then partially destroyed by Caliph al-Hakim in 1009. The Crusaders rebuilt the shrine and church by 1167, and the edicule was remodeled in 1555. But it suffered another disastrous fire in 1808, which severely damaged the edicule and the rotunda.

The edicule was rebuilt, but the rotunda remained open to the elements for 60 years and the edicule was badly damaged by rain and snow. Settling has opened cracks in the structure and, when Biddle explored the spaces within with an endoscope like that used by doctors for examining the colon, he found that water had rotted the iron clamps holding the stones together.

"Photographs from the British mandate in the 1940's showed that [the edicule] was already beginning to collapse," Biddle said. British authorities were so concerned that they ordered it encased in steel straps to hold the stones together. But even that framework is now in danger of coming apart, he said.

"The edicule is very good at surviving," he concluded. "But it is about time that this sacred site is restored."

Thomas Maugh can be reached at thomas.maugh@latimes.com
Copyright 2001, *Los Angeles Times*

Sharing our Water

By Gerald Largent

In the Holy Gospel lesson for the Fifth Sunday of Pascha, our Lord God and Savior Jesus Christ encounters a woman from Samaria. The woman is surprised when Jesus asks her for a drink of water since she is a Samaritan and He is a Jew. It is important to understand that Jews and Samaritans were enemies and had nothing to do with each other (Jn. 4:9). Samaritans were the “wrong kind of people” in the eyes of the Jews, yet our Lord offers her living water, the kind only He can provide, so that she may never thirst again spiritually. He gives this sinful woman (who is living with a man who is not her husband), the water of eternal life.

Too often Orthodox Christians choose to have nothing to do with those different from themselves. Sure, these people are great for secular settings - work, school, sports teams, music groups, etc., - but when it comes to spiritual matters we want nothing to do with them. We say things like, “They believe what they believe. We believe what we believe and that’s okay.” Or, “It’s really all the same, anyway.” Another unfortunately common concern is: “I really don’t know enough about my faith.” There are plenty of other excuses for not interacting with someone in terms of our Orthodox faith. Worse yet, we don’t even bear witness to our Savior in the way we conduct ourselves in our daily lives. Too often we fail to reach out to those around us when they are hurting, or simply to show them love, mercy and compassion for the sake of being a Christian. We often fail to share Christ’s love with others, a love that conquers even death itself. We fail to share the living water with those around us. We have been given a great gift from above, but all good gifts, which come from God, must be shared.

Maybe friends, co-workers, in-laws or acquaintances don’t seem like the kind of people who would embrace the Orthodox Faith. Maybe they’re not Ukrainian, Greek, Serbian, Palestinian or Romanian. Maybe they’re African-American, Hispanic, or Indian. Maybe they’re Jewish, Muslim, Hindu, or unchurched. Invite them anyway. The Orthodox Church will welcome them. She will warmly embrace all who seek God and His eternal truth. She offers a genuine encounter with the Living God: Father, Son and Holy Spirit. All are welcome to come and see. In the words of St. Peter: “Truly I perceive that God shows no partiality, but in every nation anyone who fears Him and does what is right is acceptable to Him” (Acts 10:34-35).

If each of us brought just one person to church with

us on any given Sunday, attendance could double. We all have an obligation to invite those around us, those we encounter in our everyday lives, to join us in worshiping God in spirit and truth (Jn. 4:23-24). But don’t just invite them, pick them up!

Unfortunately, we encounter many self-imposed barriers when we try bringing others to church. We delude ourselves by saying that a person has to be “born into the Orthodox Church” or must be of a certain ethnicity - the “right kind of people”. We also convince ourselves that we have a “high-maintenance” religion that not many people would want to follow. These are simply excuses to help maintain the status quo. We would rather be content with small, oftentimes, ethnic parishes, which continually are forced to fight for their

survival instead of following our Lord’s command to “make disciples of all nations” (Mt. 28:19). One of the nations in need of discipleship also happens to be one of the largest on earth: the United States of America. Sadly, we would rather not share our water with a lost and spiritually thirsty society.

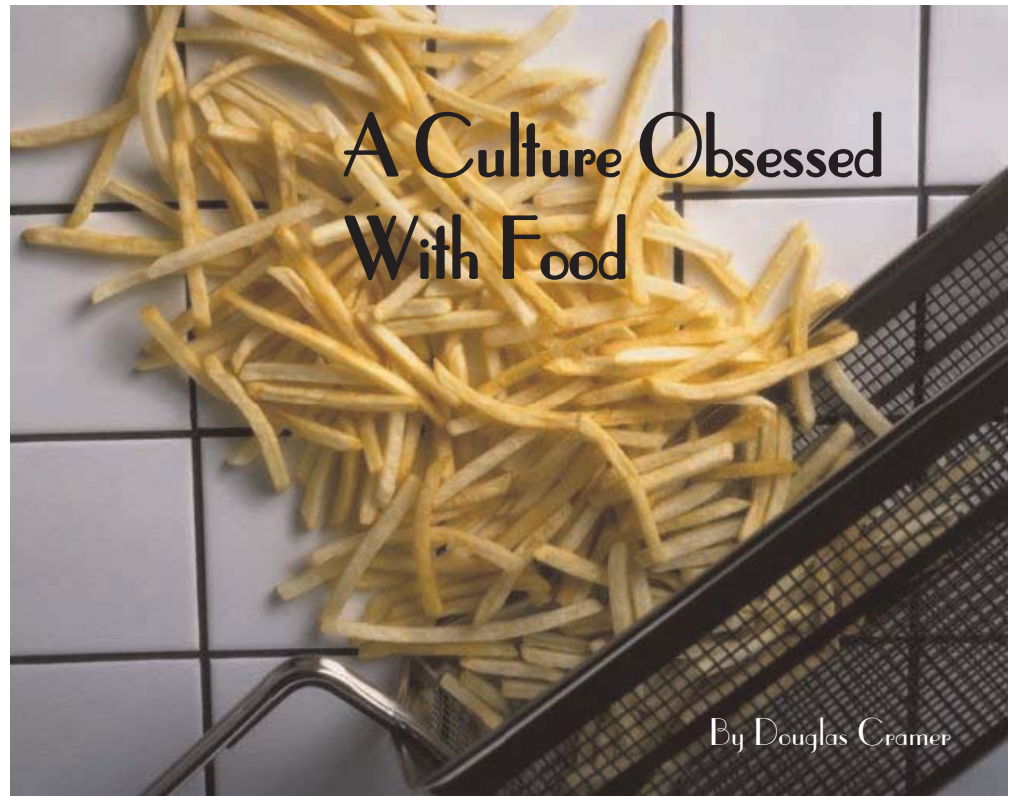
While it is true that the Orthodox Church places certain demands on us throughout the year, let us remember that they are for our spiritual benefit. We need to realize that we possess the hope of eternal life in Christ Jesus. All the effort we put in (willingly, of course) will be worth it in the end. Many people who were not born into the faith are looking for the truth of Orthodoxy. Sometimes they have no one to point them in the right direction. We must be on the lookout for such people. We need to show them that we have what they are seeking. We have the Truth, the whole Truth, and nothing but the Truth. We also have the water that Christ has given us; the water that leads to eternal life in the Kingdom of heaven.

Let us ask God for the grace and the strength to overcome the barriers that have been in our way, and let us also pray that we many not erect new ones. May each of us do what we can to bring others to the Holy Orthodox Church. It all starts by simply inviting (and driving) someone to church on Sunday morning. Invite them to come and see the oldest and truest form of Christianity, the Church established by our Lord God and Savior Jesus Christ, which teaches the same Truth that He and the Apostles taught. Invite them to hear the Gospel message (the Good News of salvation in and through Christ Jesus), which is as true and as relevant today as it was 2000 years ago when it was first proclaimed. Only Orthodoxy teaches the original and unaltered version of the Gospel. The Orthodox Church has been a faithful Bride of Christ (Eph. 5:22-27). Her message of peace, love and hope, found in Christ her Bridegroom can change individual lives and, indeed, the entire world. There is much that needs to be done. What are we waiting for? Let’s get to work!

I enjoy good food. And our Orthodox Christian faith is a sacramental faith, a faith which teaches us that the earthly joys of this world—including good food—are gifts from God. And certainly, our ancestors—whatever one’s heritage—have known deprivation, and have prayed that their children and grandchildren and great-grandchildren would know peace and prosperity, and not go hungry. But brothers and sisters, we all know that as a people, as a culture, as Americans, our relationship with food has become disordered. “Supersize” has entered our vocabulary. Public health officials warn about our growing obesity epidemic: 80% of Americans over 25 are overweight, and obesity-related illnesses like type II diabetes are out of control.

Our disordered relationship with food can be seen just as clearly at the other end of the spectrum. The diet and weight loss industry – from Jenny Craig to “Oprah’s Acai Berry Diet” – is booming. Desperately underweight models and actresses stare out at us from the grocery store magazine racks. We are a culture that is obsessed with food. And this obsession is literally killing us. Yet, we don’t want to take responsibility for our problem. As a people, we’re like the two young women who a couple of years ago sued McDonald’s because eating there all the time made them fat.

But, the Church teaches us that there is a better way—a healthier way, a saner way. We can learn to bring our relationship with food in to balance. And in the process, we can bring healing to our relationship to not just food, but to other parts of our earthly lives—how we spend our

money, how we spend our time, how we care for our loved ones. The fasting days and seasons of the Church are there to teach us how.

We might look at the Parable of the Publican and the Pharisee, highlighted during the pre-Lenten season. In this parable we see two extremes: one unbalanced and ultimately leading to death, and the other one sensible, healthy, and ultimately leading to the path of life. In this parable, Jesus tells of two men who went to the temple to pray, a Pharisee – one of the spiritual leaders of Israel – and a Publican –

that I possess.” The Pharisee is full of pride. He is so certain of himself. It never occurs to him that he might need help. That he might need healing. He is like the overweight diabetic who cannot see that he has a health problem, and heads out every morning for the donut shop. Or the eighty-pound teenager who just knows she needs to lose another five pounds. The way of pride is the way of death.

When we are overly certain of ourselves to the point of delusion, we can even make gestures towards health that do not really help. It is good that the Pharisee gives tithes. It is good that he fasts. But while the Scriptures do not tell us, I think the Pharisee was probably the kind of man who fasted twice a week, but was a glutton the other five.

In contrast, Jesus tells us about the Publican. What does the Publican pray? He prays, “God, be merciful to me a sinner!” It is a simple prayer, a shorter prayer, and, as Jesus teaches, a humble prayer. The way of humility is the way of life. When we are humble, we can

“The problem is that we do not remember that God must come first. We forget that our first need, our first hunger, is for God.”

a tax collector. What does the Pharisee pray? He prays, “God, I thank You that I am not like other men – extortioners, unjust, adulterers, or even as this tax collector. I fast twice a week; I give tithes of all

acknowledge our faults. We can come before God, and ask for help, and for healing. We can see how far short of our potential we have fallen. And, keeping our eyes on God, we can lift ourselves up and begin to make the changes we need to make.

If the way of the Pharisee is the way of a glutton oblivious to his own declining health, the way of the Publican is the way of an athlete. It is no surprise that this is the language that the Fathers of the Church often use when they talk about the Great Fast of Lent. They use the language of spiritual athleticism. "Strip yourselves," wrote St. John Chrysostom, "for it is the season of wrestling." With fasting days built in to our Church calendar throughout the year, we can apply this exhortation not only to the Lenten season, but to our daily lifestyle.

We must choose to be spiritual athletes, to recognize our failings and our need for healing – not so that we will despair, but so that we will start getting in shape. There are three practical things that we can do to change our relationship with food.

First, we can draw up a realistic plan and stick with it. All of us will struggle and will falter, but when we falter, we should plan to get back on track as soon as possible. This is true perseverance.

Second, we can change our relationship to food by changing the place that it holds in our lives. The disorder in our eating is not just about what we eat, but how we eat. We need to slow down. How many of us eat

on the run? In our cars? In front of the television? In front of the computer? How often do we eat, and then realize that we did not even taste what we were eating? How can we be truly grateful for our food when we eat like this? A priest told me the story of how when his son was young, they used to go to lunch together. One day, his son told him, "Dad, I think that every time we eat together, it's a blow against the devil." Don't eat like you are putting gas in your car. Eat more simply, slowly, and make it an occasion to converse and enjoy the company of others. Turn off the TV, and make a meal with your family. Thank God, sit with each other, and share in the joy of the companionship and the taste of the food. Then, go beyond even this. Find someone in the parish who does not have family to eat with, and invite them over for a meal.

Third, we should remember every day that our fasting discipline is about much more than food. It is about God. As mentioned, our faith is a sacramental faith. The earthly bounty of this world is not evil – it is a gift from God that we should partake of in gratitude. The problem is that we do not remember that God must come first. We forget that our first need, our first hunger, is for

God. We use things – including food – to try to fill a God-shaped hole in our lives. So we should make our fasting discipline an opportunity to turn towards God. We should not go about with the sense that we are denying ourselves something. Instead, we should feel that we are giving something – giving ourselves God.

The whole purpose of fasting, of spiritual athleticism, is to bring ourselves back to God. To bring our attention back where it belongs. Stop obsessing about food: fast, and draw closer to God. Stop obsessing about money: give alms, and draw closer to God. Stop obsessing about time: go to church for worship, and draw closer to God.

Jesus said: "I am the living bread which came down from heaven. If anyone eats of this bread, he will live forever; and the bread that I shall give is My flesh, which I shall give for the life of the world. ... Most assuredly, I say to you, unless you eat the flesh of the Son of Man and drink His blood, you have no life in you. Whoever eats My flesh and drinks My blood has eternal life, and I will raise him up at the last day. For My flesh is food indeed, and My blood is drink indeed. He who eats My flesh and drinks My blood abides in Me, and I in him."

"Turn off the TV, and make a meal with your family. Thank God, sit with each other, and share in the joy of the companionship and the taste of the food."

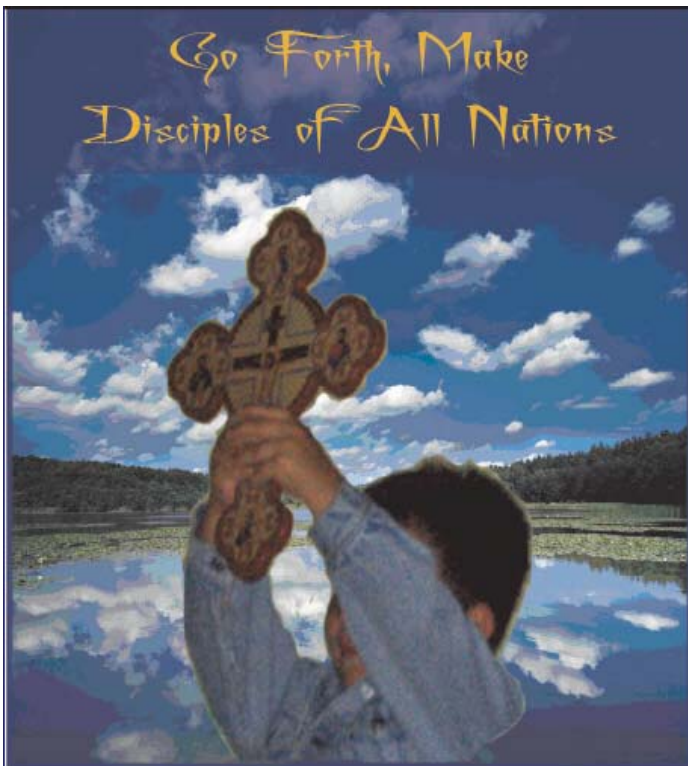

Diocesan Church School Camp

Diocesan Church School Camp is intended for children between the ages of 9-13. It is designed to further understanding of the Orthodox faith and provide the groundwork for a strong sense of fellowship among our youth across the country. DCSC provides an extensive one or two week program to create a full and complete camping experience.

A sample of some of the programming at DCSC includes:

- Daily Church Services
- Faith education
- Sports
- Water sports
- Crafts
- Liturgical singing
- Campfires
- Hayrides
- 4th of July celebration
- Games
- Bowling
- Service projects
- Evening events
- Field trips
- Special interest classes

2010 Ukrainian Orthodox Church Camping Programs

Information and Applications Available at www.uocypouth.org, uocypouth@aol.com or 410-299-1076.
Staff needed for all programs.

Diocesan Church School Camp June 25-July 10 Children ages 9-13	Teenage Conference July 11-24 Teenagers ages 13-18	Mommy & Me/Daddy & Me August 1-6 Children ages 4-8 and parents
--	--	--

Early Bird Special Rate Registration Deadline: May 15, 2010

Mommy & Me/ Daddy & Me

MMDM is a unique program that serves small children, ages 4-8, AND their parents. While building friendships through games and activities, families find strength in the common bond of raising young children in our Orthodox faith. Children are given the basic foundation necessary to understand the Truth of the Orthodox faith while parents are provided with information and support to help them in their efforts to raise their family in an Orthodox environment. Staff is provided to make the five day camp stay enjoyable and relaxing for all.

Teenage Conference

Teenage Conference provides a safe haven for Orthodox teens to ask tough questions concerning their faith, to meet fellow teenagers with similar struggles, and to feel comfortable living their faith amongst friends.

The two-week program includes the following sample of events:

- Daily prayers, liturgical singing and liturgical services with guest speaker lectures, discussion groups and an anonymous question box
- Ukrainian dancing, singing, cooking and crafts
- A sporting program that includes swimming, tennis, volleyball and canoeing as well as the annual Ukie Olympics competition with a full scale program of events in track, field, volleyball, basketball, diving, archery and tennis
- Social activities such as campfires, game nights, dances and movies

ABOUT ALL SAINTS CAMP . . .

All Saints Camp is located in the hills of Western Pennsylvania near the town of Emlenton and abutting the Allegheny River.

Facilities on the campsite include ten cabins and two wash houses, a newly consecrated Chapel, the Millennium Cultural Center, a dining hall, swimming pool, sand volleyball/tennis/basketball courts, and additional amenities.

FOR REGISTRATION FORMS OR MORE INFORMATION ABOUT CAMPING AND STAFFING OPPORTUNITIES THIS SUMMER VISIT:

UOCYOUTH.ORG/UOCCP

2010-2011 Scholarship Applications Available from the Greek Orthodox Archdiocese of America

Applications for scholarships administered by the Chancellor's Office of the Greek Orthodox Archdiocese of America that are open to students from SCOBA member churches are now available for the 2010-2011 academic year. The scholarships are the Malta Scholarship, awarded for undergraduate studies, and the Paleologos Graduate Scholarship which is for graduate work of a non-theological nature.

Further details, including complete instructions and applications, can be accessed on-line on the website of the Greek Orthodox Archdiocese of America. Applications may also be requested from the Office of the Chancellor of the Greek Orthodox Archdiocese by calling (212) 774-0513, by e-mail at scholarships@goarch.org, or by written request to the Scholarship Committee, Office of the Chancellor, Greek Orthodox Archdiocese of America, 8-10 East 79th Street, New York, NY, 10075.

The deadline for applying for these scholarships is April 20, 2010.

Orthodox Websites

Worth taking a look

games.goarch.org **Saints Alive!**

A new offering by the Greek Orthodox Archdiocese that is a healthy place for kids to explore, create, play, learn, discover, and grow in the Orthodox Faith! **Saints alive!** features lots of interactive games and puzzles, in a colorful, fun environment, all with an Orthodox theme. The games are suitable for kids aged 5 and up.

www.myocn.net **Orthodox Christian Network**

80 million Americans listen to Internet radio stations while at work or while surfing the Web. OCN provides 11 podcast channels, 25 online radio stations, and online broadcasts of the Divine Liturgy and Orthodox TV programs to reach this audience with the truth of the Orthodox Christian Faith.

ancientfaith.com **Ancient Faith Radio**

Offers two, 24-hour internet based Orthodox radio stations but also provides an extensive list of downloadable Orthodox Podcasts.

www.uocofusa.org **UOC of the USA**

Don't forget about the official website for our Metropolia where readers can get all the latest news, announcements and links.

Eastern Orthodox Committee on Scouting Scholarships

The Eastern Orthodox Committee on Scouting offers two scholarships. The first place recipient will receive \$1,000 and the runner-up will receive \$500 upon acceptance to a four-year accredited college or university. The candidates are evaluated on their involvement in their church, school, community, scholastic achievements, and scouting.

Eligibility requirements:

- * Be a registered active member of a Boy or Girl Scout unit.
- * Have earned the Eagle Scout Award for boys or the Gold Award for girls.
- * Be an active member of an Eastern Orthodox Church and received the Alpha Omega Religious Scout Award.
- * Have demonstrated practical citizenship in their church, school, scouting unit, and community.
- * Be a senior enrolled in an accredited high school.
- * Submit four letters of recommendation with the application: one letter from leaders of each of the following groups: religious institution, school, community leader, and head of scouting unit.

The Eastern Orthodox Committee on Scouting Scholarship Committee will award the three national scholarships to the recipients who best meet the qualifications and will not be awarded on a "need" basis.

Applications can be obtained from E.O.C.S. Chairman, George N. Boulukos, 862 Guy Lombardo Avenue, Freeport, NY 11520 or 516-868-4050. They must be submitted by May 1st. The national winners will be announced in June.

This is our Annual Fund Drive. We have set a goal of \$20,000 to be raised. We are blessed with men who are responding to their "calling" to the Priesthood. Please help us to aid them.

Please give generously to the:
**METROPOLITAN JOHN
SCHOLARSHIP FUND**

- * First established and awarded by the Ukrainian Orthodox League in 1966
- * Provide scholarships to seminarians preparing to enter the Holy Priesthood in the Ukrainian Orthodox Church
- * Provide grants to clergy of the UOC of the USA

Many previous recipients are currently serving in the ranks of our clergy.

Please send donations to:
Pani Matka Linda Oryhon
623 Jennings Street
Endicott, NY 13760

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЛІГИ У ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ В САУТФІЛДІ, МІЧ

Юрій Розгін

Фото: Єлисавета Симоненко

В неділю, 10-го січня 2010-го р., після Літургії, Молодший Відділ Української Православної Ліги (МВУПЛ) при Катедрі Св. Покрови в Саутфілді, Міч., влаштував «Різдвяний Концерт» в парафіяльній залі. Коли парафіяни і гості зайняли місця за святково прибраними столами, Андрій Смик привітав присутніх від імені МВУПЛ і попросив о. Павла Боднарчука прочитати молитву перед полуденком. На кожному столі був калач (або колач, від слова «коло»; білий хліб особливої форми, випечений із крученого і переплетеного тіста; символ вічності і добробуту). В кожному калачі була запалена свічка. А.Смик попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати членів нашої Святопокровської Громади що відійшли до кращого світу. На видному місці знаходився стіл з призами і квитки щоб виграти приз.

Після смачного полуденка, відкрилась завіса і глядачі, уявно, опинились на Небі. Ангели виконали танок (Леся і Лілі Пауерс, Емілія і Тетяна Смик, Христинка Боднарчук, Ліза Джоунс, Александра Дегнерова). Між старшими ангелами (Таля Сердюк, Ярको Петруша) пішла чутка, що «...всі Небеса готуються, бо якась велика подія має відбутися». Тому, ангели почали демонструвати свої музичні здібності. Всі заспівали «Тиха ніч» (*"Silent Night"*; Андрій, Михайло, Л. і Л. Пауерс, Іван і Леся ВенГоф, Т.Смик, А.Дегнерова), акомпанемент — Михайло Воляннюк і Х.Боднарчук — скрипка, Е.Смик — фортепіано. Окремо, на фортепіано виконали: Данилко Гиггінс — «Бог Предвічний», Л.Джоунс — «Щедрик», М.Пауерс — *"Ode to Joy"* (композитор — Людвіг Бетховен). Х.Боднарчук й А.Дегнерова заспівали пісню «Два кольори», а А. Дегне-

рова сама заспівала «Молитва» (композитор й автор невідомі). Наймолодші ангелята пробували заспівати «Алилуя» (дослівно — «Слава Богові»), але в них це слабо виходило; мабуть вони хвилювались, бо має статись щось велике й небувале. Дивлячись на товстелезну книгу - де записані погані вчинки людей і тоненьку книгу — з добрими вчинками людей, старші ангели висловили острах, чи Бог таки не покарає людей, бо хоч Він й обіцяв Ноеві що більше не буде всесвітньої повені, але ж можна покарати людей як в Содомі і Гоморі, бо люди «...ніколи не раді, все нарікають і ніколи не вдячні». Аж тут прийшов Архангел Гавриїл (М.Воляннюк) і повідомив, що Бог «...і милостивий і правий, Він зійде з Неба до землі, стане людиною щоб навчити

людей як правильно треба жити, візьме на себе їхні гріхи, буде мучитися в людському тілі, вмере і воскресне! Все це станеться для того щоб люди мали можливість спастися і досягнути вічне життя в раю... І вже Дитя народилось! Ходімо, припадімо і поклонімось самому Богові!» Всі ангели вийшли на сцену і заспівали «Бог Предвічний народився» і «Нова радість стала». Після цього, діти ще продекламували: «...Чудесна новина! Діва народила Сина! Сам Бог з неба зійшов, і між людей прийшов; учити нас і спасти нас. Допомогти нам, за нас умер Сам... Слухаймо Його слів, до кінця наших днів, щоб спастися нам й опинитися там, де ангели співають і Бога вихваляють!» (вірш Лізи Симоненко). Ще діти заспівали *"Silent Night"* і *"Hark! The Herald Angels Sing"* і зійшли зі сцени.

В другій частині «Різдвяного Концерту», присутні насолоджувались співом Ольги Яловенко, під фортепіановий акомпанемент мами — Галини Яловенко. О.Яловенко привітала присутніх з Новим Роком і Різдвом і в подарунок заспівала колядки «Спи, Ісусе, спи» та «Що то за предиво». Додатково, Ольга заспівала *"Panis angelicus"* (композитор - С.Франк) й *"Ave Maria"* (комп. — Бах—Гуно).

Після закінчення «Різдвяного Концерту» відбувся розіграш лотереї, що завжди цікаво, особливо для тих, хто виграє, а таких було 13 осіб і Ліда Гиггінс виграла аж кілька призів.

На закінчення, А.Смик подякував виконавцям концерту і підкреслив, що найбільше праці в приготуванні концерту і їй вклала Ліза Симоненко, за що їй, і всім тим хто їй допомагав — велике спасибі!

«Ой, господарє, господарочку, Пусти в хату Маланочку!»

Ірина Ценглевич, Чикаго

У суботу, 16 січня, парафіяни церкви Пресвятої Тройці (м. Бенсенвіл) святкували «Маланку», або іншими словами старий Новий рік. Стільки вражень, що й не знаю, з чого почати. Напевно - з найважливішого. Приємним сюрпризом для всіх був приїзд Високопре-освященішого Владика Даниїла. Привітавши присутніх та поблагословивши трапезу, Владика мав можливість поспілкуватися з наймолодшими парафіянами. Діти обступили його і з цікавістю вслухалися в кожне слово. В цей день дітлахів чекало багато цікавих несподіванок. Настоятель храму о. Богдан Калинюк, як і обіцяв, зробив для них справжнє свято: розваги, піца і, звичайно, подарунки.

Гучними оплесками зустріли присутні виступ пана Б. Ватраля, який від імені Ради Директорів привітав усіх зі святами та вручив чек на розвиток церкви. Радує те, що не зважаючи на складну фінансову ситуацію в країні, «Самопоміч» ніколи не стоїть осторонь, а живе проблемами громади і кожного з нас. Тому наш з вами святий обов'язок в свою чергу підтримати кредитівку, відкривати в касі рахунки, приводити туди дітей, друзів і знайомих. Бо в кінцевому результаті всі наші вкладення в той чи інший спосіб повертаються на потреби рідної української громади.

Дорослі теж не нудьгували: для них організували театралізоване шоу, танці, грали українські музики, їх пригощали смачними стравами. Що й казати, вміють парафіяни бавитися самі та ще й зацікавити гостей. А гості й справді були поважні: представники каси «Самопоміч», зокрема президент п. Богдан Ватраль з дружиною, Генеральний консул України в Чикаго Костянтин Кудрик з дружиною, о. Богдан Налісник з дружиною, мер міста Вуддейл Кен Джонсон. Завітала і власниця ресторану «У газди» пані Беата, яка вручила парафії щедрий дарунок для церкви.

театралізоване шоу, танці, грали українські музики, їх пригощали смачними стравами. Що й казати, вміють парафіяни бавитися самі та ще й зацікавити гостей.

Свято продовжувалось, люди з нетерпінням чекали півночі. А коли годинник пробив 12-ту годину, всі дружно встали і заспівали «Ще не вмерла Україна».

Неможливо передати словами той настрій, який в цю мить панував у залі. Це треба було бачити і відчувати.

Скажу тільки одне - свято «Маланки» вдалося на славу! І все це завдяки настоятелю о. Богдану Калинюку з родиною, голові парафії пану Юрієві Демченку, братству та сестринству, музичному гурту «Україна» під керівництвом Ігора Хитрого. Особлива подяка Роману Сидоруку та Володимирі Дуді за цікаву музичну програму, а також Петру Ковтуну за професійний відеомонтаж.

І на сам кінець ще раз вітаємо усіх українців з Новим 2010 роком! Нехай у цьому році здійсняться всі наші мрії і сподівання. Здоров'я вам усім, щастя і радості, миру, добра і Божого благословення!

Світлина Петра Ковтуна - «Час і Події»

The 2010 Orthodox Youth Worker and Camp Conference - Great Success in Silver Spring, MD!

The Orthodox community of over 50 youth workers and camping administrators gathered together for their annual conference January 28-31, 2010, in Silver Spring, MD. The conference was held at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Cathedral complex. The participants were greeted with opening remarks from His Eminence Archbishop Antony, Eastern Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, about persevering in their ministry. He stressed that bringing our youth to Christ is difficult yet essential in our world today, and conveyed a beautiful story about how just caring for someone can change their life.

The keynote for the event, Rev. Fr. Michael Nasser, built upon the theme of the conference, "Conveying the Gospel in the 21st Century." He explored how living in chaos can distract us from truth, and how understanding chaos can aid us in our youth ministry. Fr. Nasser worked in parish youth ministry, was the director of the Antiochian Village for ten years and most recently was the priest at St. Innocent Orphanage at Project Mexico.

Additional workshops included Fr. Anthony Yagze, current director of the Antiochian Village, speaking on how to practically convey the theme in parish and camping programming. The group pooled their collective knowledge and strengths during an interactive curriculum workshop. Each group outlined a curriculum idea using the workshop theme for various age ranges and situations. This is the first time that the conference has produced materials that will be

provided online at the Orthodox Christian Camping Association website, as well as the various Orthodox Youth Ministry websites for use by current and future youth/camping ministry workers. The curriculum information will be online by the end of February.

The participants also enjoyed wonderful social meals and a model youth night. Additionally the conference provided time for a presentation by Youth Equipped to Serve (YES) and a round table discussion of the participant concerns and presentations from the Jurisdictional Youth Departments. One conference participant stated, "The resources and knowledge that I gained from this weekend was exactly what I personally needed." Another participant has this to add, "...wonderful conference for new camp/youth directors to come to. A lot of good resources and wonderful support network."

While this year's conference was hosted by the Ukrainian Orthodox Church of the USA Youth and Camping Department, it is a joint effort of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, the Greek Orthodox Archdiocese of America, the American Carpatho-Rusyn Diocese in the USA, the Diocese of the Armenian Orthodox Church in America, and Orthodox Church in America. Next year's conference will be hosted by the Orthodox Church in America Youth and Camping Department, January 27-30, 2011 (location TBA). You can learn more about what the Orthodox Christian Camping Association has to offer at their website at www.orthodoxcamps.org.

ORDINATION ANNIVERSARIES

MARCH/APRIL

Rev. Fr. George Bazylevsky	March 08, 2003
Rev. Fr. Walter Hvosnik	March 19, 1995
Rev. Fr. Gregory Czumak	March 24, 2001
Protopresbyter Frank Estocin	March 25, 1966
V. Rev. Fr. Michael Kochis	March 27, 1995
V. Rev. Fr. Mykola Krywonos	March 28, 1981
Rev. Fr. Zenoviy Zharskiy	April 11, 1998
V. Rev. Peter Natishan	April 12, 1966
V. Rev. Vasyl Shtelen	April 12, 1978
V. Rev. Bazyl Zawierucha	April 12, 1981
Rev. Fr. Vasyl Sendeha	April 14, 2007
V. Rev. Jakiw Norton	April 24, 1977
Deacon Mikhail Sawarynski	April 25, 2004
V. Rev. Fr. Todor Mazur	April 27, 1992

MAY GOD GRANT TO THEM MANY, HAPPY AND BLESSED YEARS!

7 квітня - Благовіщення: Блага звістка

Благовіщення - день благої звістки про те, що знайшлася у всьому світі людському Діва, яка так вірить Богові, так глибоко здатна до послуху і довіри, що від Неї може народитися Син Божий. Втілення Сина Божого, з одного боку, справа Божої любови - хресної, лагідної, такою, що рятує - і Божої сили; але разом із тим втілення Сина Божого є справа людської свободи.

Історія вшанування Пресвятої Діви Марії починається з моменту явлення до Неї посланого від Бога до міста Назарет архангела Гавриїла, який, увійшовши до її будинку, звернувся до Неї з вітанням, яке висловлює шанобливу повагу: «Радуйся, Благодатна» (Лк. 1, 28).

Церква з глибоким благоговінням шанує Пресвяту Діву Марію, звеличену Богом за ангельську чистоту, глибоке смирення і найбільшу святість. У небесній славі, де Божественне світло передається від одного ангельського ликостояння іншому, Пречиста Богородиця займає найближче до Престолу Божого місце й іменується Церквою «чеснішою від Херувимів і славнішою без зрівняння Серафимам».

(Закінчення на ст. 28)

Парафія Покрова Пресвятої Богородиці в Сан-Дієго зустрічає свого Владика!

*іподиякон Василь Пасакас,
семінарист Свято-Софіївської
Української Православної Богословської
семінарії УПЦ в США.*

Преосвященний Владика Даниїл дотримується своєї обіцянки відвідувати парафії своєї єпархії принаймі раз на рік. 19 грудня 2009 року Божого, парафіяни церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Сан Дієго в день святителя Миколая, архієпископа Мир Лікійського чудотворця, на чолі з протоієреєм Юрієм Шахом, який тимчасово заміняв настоятеля протоієрея Мирона Михайлюка (*котрий був змушений їхати в Україну через хворобу свого сина*) та головою парафіяльної управи іподияконом Геррі Гебет зустрічали Преосвященнішого єпископа Даниїла з традиційним хлібом і сіллю та просили святительських молитов Владика, очолюючи Божественну Літургію, благаючи Всемогутнього Бога ласк і щедрот, котрі так необхідні в нашій духовній мандрівці. Владика Даниїл подякував за слова привітань і сказав, що йому надзвичайно приємно знову повернутись назад для відвідин громади. Божественна Літургія була відслужена Владикою єпископом Даниїлом у співслужінні протоієрея Василя Штеленя, протоієрея Василя Савчура, декана Західного деканату єпархії та диякона Олега Савцюка.

Темою проповіді Його Преосвященства був брак святителів Миколаїв у наші дні: жертводавців, доброчинців та людей які готові допомогти своїм ближнім, як фізично, матеріально так і духовно. Як ми знаємо з життя святителя Миколая, він прославився добрими ділами, допомагаючи бідним та сиротам. Хоч з того часу пройшло вже більше як півтора тисячі років, але і до сьогоднішнього дня ми маємо бідних і сиріт, яким потрібна допомога. Владика Даниїл добре ознайомлений із цією проблемою, тому що він є одним з тих людей, хто старается допомогти сиротам в Україні та бідним, які не мають просто достатньо коштів для життя.

Після Літургії та святкового обіду Владика Даниїл повернувся до Лос Анджелесу, де наступного дня на його приїзд чекали парафіяни церкви св. рівноапостольного великого князя Володимира.

Sunday of Orthodoxy at St. Andrew Ukrainian Orthodox Church in Boston, MA

On Sunday, February 21, 2010, St. Andrew Ukrainian Orthodox parish in Boston, MA hosted a Pan-Orthodox Vesper service for the Sunday of Orthodoxy.

There were four visiting priests who came to pray together at St. Andrew's: Fr. Anthony Hughes, pastor of St. Mary Orthodox Church, Cambridge, MA (Antiochian Orthodox Church - AOC), Fr. John Bacon, pastor of Nativity of the Virgin Mary Orthodox Church, Chelsea, MA, (Orthodox Church in America-OCA), homilist for the service, Fr. Michael Kohn, pastor of Holy Resurrection Eastern Orthodox Church, Allston, MA (Bulgarian Orthodox Church) and Fr. Vasily Gilbert, pastor of Nativity of the Virgin Mary Orthodox Church, Chelsea, MA, (OCA) as well as deacons: Fr. Deacon Alexander Scott, of St. John

(Закінчення із ст. 27)

7 квітня - Благовіщення

Шанування Церквою Богородиці проявилось у встановленні щорічних святкувань усіх основних подій Її земного життя, звершених Нею знамень і чудес, милостей і благодінь, які є проявом всеблагого і спасительного Божого Промислу.

Саме пришествя у світ Сина Божого - це і радість, і початок жертвовності божественної любові: «Бо так полюбив Бог світ, що віддав і Сина Свого Єдинородного, щоб усякий, хто вірує в Нього не загинув, а мав життя вічне» (Ін. 3, 16). Ось свідчення божественної жертвовної любові. Блага звістка Архангела Діви Марії є початком цієї любові. Син Божий приходить на розп'яття, смерть і добровільне поховання, щоб дати людям визволення і вічну радість.

Найбільший дар благословення Господа Діва Марія здобула тому, що була смиренною Його рабою. Її будуть ублажати всі роди (Лк. 1, 48). Усі покоління людей, які прийшли завдяки Її смиренню до торжества в їхньому житті благодаті й істини (Ін. 1, 17), будуть прославляти Її

of Damascus Antiochian Orthodox Church, Dedham, MA (AOC), Fr. Deacon Jeffrey Smith, of St. Mary Orthodox Church, Cambridge, MA (AOC) and altar servers who celebrated with the pastor of St. Andrew Ukrainian Orthodox parish - V. Rev. Roman Tarnavsky, Hierodeacon Vasyl and Fr. Deacon Borislav Kroner. The choir, under the direction of Jane Yavarow, welcomed singers from surrounding parishes to render the responses.

Over 100 worshipers gathered to pray together. After the service, all were invited to a reception of Lenten treats prepared by many generous parishioners.

This was a wonderful and rare opportunity for members of the Greater Boston Orthodox community to come together in fellowship.

як Матір Господа, і милість Всесильного Бога буде простиратися на всі покоління до тих, хто має страх Його (Лк. 1, 50).

Шанування Пресвятої Діви було встановлено в апостольській громаді (Діян. 1, 14), поширилося з Ізраїлю в Християнських Церквах, що утворилися в Сирії, Малій Азії, Італії й інших країнах стародавнього світу. Остаточо і загальноцерковно воно було утверджене на Халкідонському, IV Вселенському Соборі.

У найдавніших сказаннях про Пресвяту Діву потрібно, безсумнівно, бачити відголоски Священного Передання, на історичній основі якого Церква заснувала свята на честь Діви Марії. «Благовістуй земле радість велику, небеса воспівайте славу Божию». Через Пресвяту Діву Марію людині знову відкрилася глибина Любові Божої. Відкрилася дорога до Неба, спілкування з небожителями, зі святими Ангелами. Стало можливим для людини усе, що благоволив Господь, приготував і дарував для її користі і спасіння. Відкривається Небо, і Престол херувимський і Пресвята Діва; Церква на землі стає частиною Неба, де ми зустрічаємося з Богом і оновлюємося.

Bishop Irinej of Nis Elected New Patriarch of Serbia

Belgrade, Serbia - In the early morning hours His Eminence Metropolitan Amfilohije of Montenegro and the Littoral, locum tenens of the Patriarchate throne, served the Holy Hierarchal liturgy at the Cathedral church. His Eminence served with the concelebration of Bishops: Lukijan of Osijek Polje and Baranja, Jovan of Shumadia, Irinej of Australia and New Zealand, Vicar Bishop of Teodosije of Lipljan and Antonije of Moravica.

After the Holy Liturgy Bishops gathered at the Patriarchate court. The session was preceded by consultations before the election procedure. At the Election assembly Bishop Lavrentije of Shabac presided, the oldest bishop in the ordination of the Serbian Orthodox Church. The Holy Assembly of Bishops has

44 members, and 34 bishops met the requirements to be nominated as the new Patriarch of Serbia. By the secret ballot bishops proposed candidates, out of which three bishops were on the short list, who received more than half of the votes of the members of the Election assembly. In the first round the candidate for Patriarch

became the Metropolitan Amfilohije of Montenegro and the Littoral, in the second round the Bishop Irinej of Nis, and a third candidate was elected in the fourth round, and that

was Bishop Irinej of Bachka. These three candidates have received more than a half votes during the four rounds of voting. The envelope with the name of the Patriarch from the Holy Gospel was chosen by Very Reverend Archimandrite Gavriilo, superior of the monastery of Lepavina (Metropolitanate of Zagreb-Ljubljana).

Immediately after the election a thanksgiving was served and wished unto many years to Archbishop of Pec, Metropolitan of Belgrade and Karlovac and Patriarch Irinej of Serbia, who addressed his brother Bishops pointed out that his election was the will of God and the will of the Holy Assembly of Bishops and that he will work on the Field of God in an association with all the Bishops of the Serbian Church.

Bells at the Cathedral Church rang at about 14

hours and 15 minutes indicating that the 45th Patriarch of Serbia was elected.

Bishop Irinej of Bachka said at the press conference that the new Patriarch was elected in accordance with the procedures which were in force in the Serbian Orthodox Church, in canonical and lawful manner. He also said that the election passed harmoniously in an atmosphere of a brotherly love and a mutual understanding of all the bishops at the Assembly.

The Holy Hierarchal Liturgy was celebrated in the Cathedral Church the next morning with the enthronement of His Holiness Patriarch Irinej of Serbia. Later, when all the conditions are met, there will be the formal introducing to the throne of the Serbian patriarchs at the Patriarchate of Pec, the historic seat of the chief of the Serbian Orthodox Church.

Zimbabwe Celebrates the Baptism of 327

On December 30th, with the blessing of Patriarch Theodore II of Alexandria and All of Africa, Metropolitan George of Zimbabwe conducted 327 baptisms for catechumens in the parish of St. Nektarios in Harare. The majority of the converts were youth and young adults who had completed a catechism class over the past 12 months.

Those who assisted His Eminence at the baptismal service were Protopresbyter George Saganis from Athens, and the African priests Fr. Raphael Ganda and Fr. Augustine Moketsi (supported by the SAMP Program of the OCMC) and the newly-ordained Deacon Demetrios Nyandebvu.

Zimbabwe, located just north of South Africa, has a population of 12 million people and is endowed with many natural resources. It has gone through many economic and social changes in the last three decades as it establishes its independence.

In the last 15 years the Orthodox Church has been active in bringing the Light of Christ to this country.

Missionary centers are active meeting places for all age groups, offering catechism and the fullness of the liturgical life. In fall of 2009, the first OCMC Teaching Team traveled to Zimbabwe to offer catechetical lessons and offer a sign of love and solidarity to the faithful.

His Eminence George was elected as the Metropolitan of Zimbabwe on October 27, 2004. He has developed three mission centers and a vibrant outreach into the communities, encouraging the growth that has happened in the last few years.

The First Week of Great and Holy Lent in Chicago Deanery!

The first week of Great and Holy Lent in Chicago Deanery of the Ukrainian Orthodox Church of the USA concluded in various prayer services served by the ruling hierarch of the Western Eparchy His Grace Bishop Daniel.

On Cheese-fare Sunday, Vladyka Daniel began the Lenten journey with the faithful of St. Volodymyr Cathedral in Chicago. With the sounds of the cathedral bells, singing of the choir, prayers of the faithful and the message of repentance and fervent prayer, the cathedral community entered into the Great and Holy Lent. His Grace Bishop Daniel addressed the membership of the parish family with the message of repentance. At the conclusion of Divine Liturgy, he blessed the newly-elected parish board of administration members enabling them to begin their service in the Name of God to the people of God – members of the Cathedral parish family. The services concluded with the traditional and prayerful "Rite of Forgiveness" on the eve of Great Lent, initiated when the Bishop asked for forgiveness from the clergy and faithful present for all he has done to hurt, affront or ignore them through the past year and then encouraged all present to ask forgiveness from each other. With the words of humble prayer, and some with tears of love and repentance in their eyes, the parishioners departed home to begin the Lenten journey.

On Monday night, Archimandrite Pankratij, the pastor of the Cathedral parish family celebrated with His Grace Bishop Daniel the Canon of St. Andrew of Crete, a service during which all present in great humility make numerous penitential prostrations, praying: "Have mercy on me, O Lord, have mercy on me!" This same service of humility was celebrated the following evening at Sts. Peter and Paul parish in Palos Park, IL with Very Rev. Fr. Taras Naumenko, pastor of the congregation, and his parish family.

On Wednesday of this first week of Great Lent, Bishop Daniel served the Liturgy of Presanctified Gifts, again at St. Volodymyr Cathedral, while later in the evening, again praying the Canon of St. Andrew of Crete.

On Thursday, the Holy Trinity Ukrainian Orthodox parish family welcomed their Bishop for the service of the Canon of St. Andrew of Crete along with V. Rev. Bohdan Kalynyuk and his parish family. Bishop Daniel offered a prayerful reflection on the profound words of the Canon: "Have mercy on me, O Lord, have mercy on me!"

On Friday morning, the Liturgy of Presanctified Gifts was served again at St. Volodymyr Cathedral by the pastor, Archimandrite Pankratij. His Grace Bishop Daniel presided over the service, following which the clergy of the Chicago Deanery shared in a spiritual retreat, reflecting upon their ministry and the Lenten journey of the Church of Christ.

On Saturday morning, His Grace Bishop Daniel arrived at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church in Bensenville, IL to serve with the Deanery clergy and the faithful in the celebration of the Divine Liturgy. The bishop preached a sermon reflecting upon the meaning of this first Saturday of Great Lent and the first Sunday of Great Lent - the "Sunday of the Triumph of Orthodoxy" in commemoration of the return of the prayerful use of iconography in Orthodoxy. Following the Divine Liturgy, the parish sisterhood treated everyone in presence with the Lenten lunch.

The annual Chicago Deanery meeting also took place this day. Very Rev. Bohdan Kalynyuk, the Dean of the Chicago Deanery welcomed his brother clergy to his parish and offered his sincere gratitude for the support and work of the Deanery clergy in their parish congregations. At the invitation of His Grace Bishop Daniel, Protopresbyter Frank Estocin, Pastor of St. Volodymyr

Cathedral, Philadelphia, PA, shared with the clergy present his reflections upon the pastoral ministry in the 21st century. During the meeting, a number of creative ideas were discussed and plans were made for 2010-2011 Deanery projects and programs.

His Grace Bishop Daniel again visited Sts. Peter and Paul parish in Palos Park, IL for the Sunday of the Triumph of Orthodoxy. In his sermon, the bishop reminded the faithful of the meaning of the day in celebration of our iconography as an integral part of our Orthodox

Chicago Deanery clergy:
 Rev. Fr. Howard Sloan of Sts Peter and Paul Ukrainian Orthodox parish in Palos Park, IL; Protodeacon Mykola Dilendorf of St. Volodymyr Cathedral in Chicago, IL; Very Rev. Fr. Bohdan Kalynyuk - pastor of Holy Trinity Ukrainian Orthodox parish in Bensenville, IL; Rev. Fr. Taras Maximtsiv - pastor of Holy Trinity Ukrainian Orthodox parish in Goshen, IN; His Grace Bishop Daniel; Archimandrite Pankratij - pastor of St. Volodymyr Cathedral in Chicago, IL; Very Rev. Fr. Taras Naumenko - pastor of Sts Peter and Paul Ukrainian Orthodox parish in Palos Park, IL; Protopresbyter Frank Estocin - pastor of St. Volodymyr Cathedral in Philadelphia, PA and Rev. Fr. Walter Hwostik - pastor of St. Mary Protectress Ukrainian Orthodox parish in Milwaukee, WI.

worship, but also added that: "...on this the first Sunday of Lent, we need to remind ourselves that we all are icons - the living reflections of God - that need to be restored. We need to rise and return to our Father, because one day we shall stand before the Judgment Seat of our Lord to give an account of all we have done. Only Jesus can cleanse the soiled image of God in us - the tarnished icon - and restore it to brilliance. We are the icons that are damaged and have been buried over with layers of sin and we need to be cleansed so that we will reflect the beauty of Christ. We need to recapture the meaning of what it means to be in the image of - to reflect - God to the world. We need to actualize the image of God in us." The Liturgy concluded with a procession with icons, carried by the children of the parish family during the service of the Triumph of Orthodoxy. Fr. Taras Naumenko and the parish board of administration, invited everyone in attendance to participate in a Lenten luncheon.

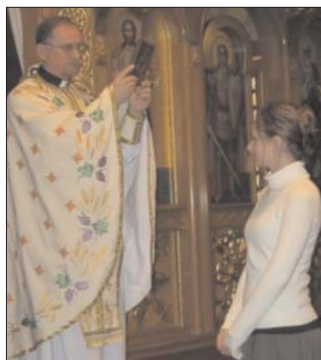

In the evening of this day, Bishop Daniel, accompanied by Fathers Kalynyuk, Archimandrite Pankratij, Naumenko and Subdeacon John Charest participated in the all-Orthodox Sunday of Orthodoxy Vespers along with other Orthodox hierarchs, clergy and faithful at Holy Resurrection Serbian Orthodox Cathedral, sponsored by the Chicago area Orthodox Clergy Association.

Patronal Feast Day Celebrated by St. Andrew Parish

On December 13, 2009, the parish of St. Andrew in Boston celebrated its patron feast day. The Divine Liturgy was celebrated by Fr. Roman Tarnavsky, visiting priest, Fr. Anthony Perkins from Woonsocket, RI, deacons and altar servers.

At the end of the Liturgy, Taisa Priester, who graduated from Cornell University last spring, was acknowledged for her accomplishment with the presentation of an icon, which has become a St. Andrew's

Taisa Priester receives an icon as a graduation gift.

Day tradition. Taisa will be attending medical school, and is wished many happy years.

After the Liturgy, parishioners were treated to a delicious Lenten meal including lobster bisque and baked stuffed sole prepared by the men of the parish. The 50th Anniversary Commemorative Book was distributed to the benefactors who sponsored its publication. This beautiful, full-colored booklet includes a history of the church and an explanation of the various icons that adorn its icon screen, walls and windows.

Parishioners were treated to a premiere

viewing of home movies taken by the David family highlighting footage of the construction and blessing of St. Andrew's from 1955 to 1958. This was put on DVD and donated to the church by Mr. Michael David.

The Sunday School students topped off the day's festivities with a dramatization of the life of St. Andrew. The parish is indebted to all the many individuals who came together to serve the parish making this a wonderful day.

Advent Service Projects in New Britain

Advent is a time of service for the Church School students of St. Mary Nativity of the Mother of God, New Britain, CT. Several annual projects occur during that time.

Church School students enjoy making Christmas cards for parish shut-ins.

A long-standing activity is the collection of new toys for the disadvantaged children of the Greater New Britain area. It is done in conjunction with the United Way's "Joy of Sharing" project and was held from November 15 through Decem-

ber 6. A trunkload of gifts was collected and delivered to the local Marine Center from which distribution was made.

The children also made Christmas cards for the shut-ins of our parish. They created these special remembrances while waiting their turns to rehearse for the St. Nicholas program.

That same day following Confession, the Youth Ministry group made felt wreath ornaments for each of our shut-ins. After enjoying a hearty lunch, this group went on to decorate the church hall and the Christmas trees in the church and hall, an activity that our youngsters look forward to each year.

A new project this year was making the church hall Christmas tree into a Jesse Tree. Under the guidance of 3rd and 4th grade teacher, Sarah Bailly, each of the 9 classes was assigned a symbol of one of Christ's ancestors to make as an ornament and was given specially selected creative materials with which to work. Ultimately, those children presently in kindergarten will have a set of 9 distinctive ornaments by the time they reach their final year as 8th grade students.

It is a joy to see the enthusiasm with which the children enter into these projects while enjoying fellowship with one another and serving those in need.

Sisters Anya and Stephanie Melnyk donate toys for disadvantaged children.

Silver Spring, MD - St. Nicholas Day is celebrated at St. Andrew Cathedral where Fr. Volodymyr Steliac is pastor.

“Superbowlski” Scores a Touchdown in Lakewood

The evening begins with dinner, but guests are free to pick and “graze” all evening.

The biggest draw of this annual celebrations is that one does not have to know anything about football to have a great time.

Kerrie Cooney picks the winning half-time raffle tickets while Patrick Anderson announces the winners.

The sixth annual “Superbowlski” fund raiser at St. Nicholas Pro-Cathedral in Lakewood, OH, was another huge hit for football fans of all ages.

Those who preferred not to focus on watching the New Orleans Saints beat the Indianapolis Colts on either of the two television screens enjoyed instead the many other distractions provided throughout the evening: Food, fellowship

and plenty of games of chance.

The purchase of a ticket entitled guests to a complete dinner, unlimited on-tap brew, beverages, snacks, and a box. The score after each quarter of play determined the box winners. Additional boxes were sold separately and the final score winners received the grand prize for the evening.

The most popular event

every year is the raffle which begins at half-time with two tables full of donated prizes ranging from sports paraphernalia to wine and spirits to area business gift cards and gift baskets.

“This annual event has become the biggest fund raiser for our parish,” said Fr. Dennis Kristof, pastor.

“Even with the abundance of sports bars everywhere, you can’t match the fun and fellowship, and the food, that we provide.”

He also explained that it is only because of the generosity of the parishioners, who donate most everything needed for the evening, that this event is so lucrative for the parish.

“And then we even had third-grader Olivia Anderson selling candy bars for the parish,” Fr. Dennis explained. “She came up with this project on her own over a year ago and has single-handedly raised nearly \$400 for St. Nicholas.”

Christmas Eve Services and Holy Supper in Boston

Parishioners and friends of St. Andrew of Boston, MA came together on January 6 to mark Ukrainian Christmas Eve – *Sviat Vechir*. This has been a parish tradition for over 25 years.

The celebratory service of Great Compline and Blessing of Wheat, Wine, and Oil was offered by Fr. Roman, Fr. Deacon Vasyly and Fr. Deacon Borislav. The choir under the direction of

Gene Moroz rendered the responses beginning with a vibrant chorus of “*God is with us!*” and then concluding with the ancient Ukrainian Christmas carol, “*Eternal God.*”

After the church service all were welcomed to attend the traditional Ukrainian Christmas Eve Dinner in the seasonally decorated church hall. Men and women of the parish spent three days preparing the various Lenten dishes offered at the meal, which began with kutia and was rounded out by fish, varenyky and holubsti.

After the meal the choir sang Ukrainian carols to the enjoyment of all.

Love is All You Need by Lara Haluszczak

When we went to Puhachiv this year, there was a new girl in the orphanage named Nastia. The first day that we started interacting with the girls in the orchard, I noticed Nastia because she shied away from the

other girls, as well as our group of team members. Most girls came running toward us, so I was surprised by Nastia's reaction. That was when I decided to go out of my way to try to interact with her. I figured that maybe a hug or a smile would give Nastia the chance to open up. Maybe something would happen. I had to try.

I noticed the other team members make the effort to approach her, but she usually ran away. It took her a few days to willingly come up to any of the team members. I started to form a theory in my mind that most of the girls in Puhachiv had become used to the visiting mission teams, and they had become familiar with the love that we share with them. The other girls actually fought for our attention on several occasions, but to Nastia, we were a group of strangers. With that in mind, I understood Nastia's reaction.

On our last day in Puhachiv we held the service of Holy Unction. After Bishop Daniel finished anointing all the children, I ended up in a room of about forty girls, one nanny, and one other team member. After a few minutes with this room full of girls, I noticed that Nastia was a little more energetic this

day, and she was running back and forth across the room. Nastia approached me, but only after watching me sit on a bench with a few of the girls for a while. From then on, she wouldn't leave my side. Nastia held on to me as I tried to rotate around the room to spend some time with each kid. This was such a huge difference! I could hardly believe it. The girl whose lonely eyes had watched us from afar on our first day now looked up at me. Her eyes were glued to me, refusing to stop looking at me, as she clung to my side, refusing to let go and shy away again. Nastia's transition from bashful to inseparable was remarkable.

Nastia's actions helped me realize a few things. First, the children in the orphanages really need our love. This particular orphanage is very understaffed, so the few moments of attention the girls get each day are clearly not enough. You can see and feel the desperation in the girls' eyes and tight grips around your waist. Also, the busy staff is focused on the task of caring for the girls' physical needs rather than their emotional or spiritual ones, which does not compare to the sort of nurturing that you or I may be accustomed to when interacting with young children in our communities. Because the orphanage is so understaffed, the nannies don't have enough time to spend more than a few minutes giving a child undivided attention. Most of the time, the nannies have to take care of all the children at one time, so there might not even be a chance for a nanny to give undivided attention.

I realized that the arguing and fighting that some girls engaged in was

not for a disagreement about toys, but rather a struggle to get attention and love from the mission team members. This behavior is so foreign to me; it makes me consider how I have never had to go on my daily life without constant love and support from people who would do anything for me. It scares me to think that these girls might do anything for love because they are so starved for our embrace, our smiles, and our attention.

As the application process for the 2010 Mission Trips begins, this story reminds me how the mission trips literally mean the world to these girls. For three to five days out of the whole year, mission teams visit the orphanage to show their love for the kids, and for about 362 days the girls remember us and our visit. The mission trips to the orphanages are a vital ministry to show the Face of Christ to our brethren, despite how short and rare they occur in the eyes of the children we meet.

This most recent trip to Ukraine gave Nastia a small taste of the love and affection college students in our Holy Ukrainian Orthodox Church have offered. I pray that you support the trips, as well as the returning students, in whatever way you are able. It is by our joint efforts that for a few days we attempt to fill that void that the children so clearly feel, so that they might feel loved and have a small reminder of it the rest of the year.

Ukrainian Orthodox Church of the USA

High School Mission Trip 2010

Emmaus House - New York, NY

An Orthodox Inner-city Outreach

August 8 - 15, 2010

Ages: 15-18 Cost: \$700

Join teenagers from across the country to serve at Emmaus House experience the bustle of New York City. Aid Emmaus House in helping the homeless learn to help themselves through Christian love. Learn more about Emmaus House at www.emmaushouse-harlem.org.

To learn more about the trip or to download an application
www.uocyouth.org, uocyouth@aol.com or 412-279-1076.

HOLY RESURRECTION MAUSOLEUM

Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.
P.O. Box 495, South Bound Brook, NJ 08880

“A Serene Setting for Spiritual Reflection and Remembrance”

MAUSOLEUM CRYPTS

A crypt at the Holy Resurrection Mausoleum offers a setting where family and friends may visit and pray in an atmosphere that is conducive to spiritual reflection and remembrance of a loved one. The tranquil setting is enhanced by icons that depict the Feast Days of our Lord Jesus Christ and many saints of Ukraine whose lives exemplify a dedication and devotion in service to His Holy Ukrainian Orthodox Church.

INTERMENT PREPLANNING

The difficult task of making funeral arrangements can be eased by providing a calm environment where you and your family can have the support needed in making appropriate decisions. This will remove the anxiety that usually exists at the difficult time immediately following the death of a loved one.

MAUSOLEUM STAFF

Our mausoleum staff is available to assist in preplanning so that you and your family are not required to make instant decisions at the time of bereavement. They will also provide you with the necessary information to make an informed decision about your final earthly resting place or that of a loved one—decisions that are most difficult to make.

Contact for Appointment or Information: Natalia Honcharenko,
Phone: (732) 356-0090, ext-17 FAX: (732) 356-5556 Email: Natalia@uocofusa.org

Holy Baptism...

As of 02/24/2010

Christianson, Olivia Morgan baptized and chrismated on January 16, 2010, in St. Michael Church, Hammond, IN child of Eric Jon Christianson and Jessica Marie Galvan. Sponsors: Steven Walter Myron and Maria Elena Galvan. Celebrated by Bishop Daniel.

Gigolaev, Alan David baptized and chrismated on January 31, 2010, in St. Andrew Church, Cumming, GA child of Vitaly Gigolaev and Tereza Kulumbekova. Sponsors: Konstantine Zanolvski and Elizabeta Bolton. Celebrated by Fr. Bohdan Maruszak.

Gigolaev, Aslan Georgij baptized and chrismated on January 31, 2010, in St. Andrew Church, Cumming, GA child of Vitaly Gigolaev and Tereza Kulumbekova. Sponsors: Ruslan Semchyshyn and Larysia Lobanova. Celebrated by Fr. Bohdan Maruszak.

Gray, Kira Addison baptized and chrismated on January 30, 2010, in St. Vladimir Cathedral Church, Parma, OH child of Jonathan Arthur Gray and Kristen Marie Gray. Sponsors: Ian Finn and Nadine Finn. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Movchan, Alexander baptized and chrismated on December 27, 2009, in St. Mary Protectress Church, Philadelphia, PA child of Pavel Movchan and Oksana Gnatuk. Sponsors: Michael Stetsuk and Roksolana Movchan. Celebrated by Fr. Volodymyr Khanas.

Namaka, Erika Ida baptized and chrismated on , in St. Michael Church, Woonsocket, RI child of Peter Namaka, Jr. and Eileen Gloria Namaka. Sponsors: Janice Meschisen and . Celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Norton, Sofia baptized and chrismated on January 16, 2010, in Holy Mother of God Church, Dover, FL child of Stefan Norton and Melanie Rausche Norton. Sponsors: Joshua M. Oryhon and Melissa Ann Nemeth. Celebrated by Fr. Harry Linsinbigler.

Parkanzky, Zenovia Natalia baptized and chrismated on February 13, 2010, in St. Vladimir Cathedral Church, Parma, OH child of John Alexander Parkanzky and Natalia Arianna Kostryk Parkanzky. Sponsors: Edicion Santos and Melania Olya Santos. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Telischak II, Steven Ronald baptized and chrismated on January 24, 2010, in St. Vladimir Cathedral Church, Parma, OH child of Steven Ronald Telischak and Carol Michele Turner. Sponsors: Ricky Nicholas Telischak and Laura Garvin. Celebrated by Fr. John Nakonachny.

Zourzoukis, Phillip Konstantine baptized and chrismated on June 27, 2009, in St Andrew Church, Silver Spring, MD child of Costadinos Zourzoukis and Christina Zourzoukis. Sponsors: Athanasios Zourzoukis and Maris Catherine Dec. Celebrated by Fr. Volodymyr Steliac.

Holy Matrimony...

As of 02/24/2010

Michael Anthony Cardarelli and **Stephanie K. Shirk** in St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY, on October 17, 2009, witnessed by Laurel Shirk and Christopher Cardarelli Celebrant: Fr. Zinovy Zharsky

Gary Wayne Casey and **Wendy Marie Miskiv** in Annunciation Parish, Missoula, MT, on September 13, 2009, witnessed by Shane Ryan Casey and Jean Ann Morgan Celebrant: Fr. Raymond Sundland

Alexander Walter Szwez and **Maryellen Keeney** in St. Mary Parish, New Britain, CT, on July 18, 2009, witnessed by Deacon Anthony Szwez and Lisa Szwez Celebrant: Fr. Andrii Pokotylo

Asleep in the Lord...

As of 02/24/2010

Barnaj, Nicholas of Silver Spring, MD on January 8, 2010, at age of 84 years, officiating clergy Fr. Vladimir Steliac of St. Andrew Parish, Silver Spring, MD.

Boychuk, Mary of Trenton, NJ on November 19, 2009, at age of 90 years, officiating clergy Fr. Ivan Lymar of Holy Trinity Parish, Trenton, NJ.

Bruhok, Mary of Allentown, PA on January 1, 2010, at age of 89 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection Parish, Allentown, PA.

Ducylowych, Walentyna of Philadelphia, PA on Jan. 25, 2010, at age of 82 years, officiating clergy Fr. Volodymyr Khanas of St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA.

Hleva, Anna of Bridgeport, CT on Jan. 15., 2010, at age of 90 years, officiating clergy Fr. Stephen Masliuk, of St. Mary Protection Parish, Bridgeport, CT.

Hnatko, Harry of Lyndora, PA on January 6, 2010, at age of 85 years, officiating clergy Fr. Paisius McGrath, Fr. George Hnatko, Fr. William Diakiw of Sts. Peter & Paul Parish, Lyndora, PA.

Kociuraba, Wasyl of Parma, OH on January 13, 2010, at age of 84 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Kokolski, Anna of Woonsocket, RI on January 22, 2010, at age of 99 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish, Woonsocket, RI.

Korniuk, Fedir of Philadelphia, PA on December 6, 2009, at age of 84 years, officiating clergy Fr. Volodymyr Khanas of St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA.

Kost, Tessie of Parma, OH on December 12, 2009, at age of 86 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Krywka, Mykola Nick of Herkimer, NY on Jan. 26, 2010, at age of 90 years, officiating clergy Fr. Ivan Semko of St. Mary Parish, Herkimer, NY.

Lonchena, Gloria of Lyndora, PA on December 16, 2009, at age of 75 years, officiating clergy Fr. Pqsius McGrath of Sts. Peter & Paul Parish, Lyndora, PA.

Martynenko, Olha of Trenton, NJ on December 11, 2009, at age of 85 years, officiating clergy Fr. Ivan Lymar of Holy Trinity Parish, Trenton, NJ.

Morosko, Sr., Walter P. of Youngstown, OH on January 2, 2010, at age of 92 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH.

Oliynyk, Titiana S. of Pittsburgh, PA on October 23, 2009, at age of 79 years, officiating clergy Fr. John Haluszcak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Paulison, Katherine Zolochiewsky of Woonsocket, RI on December 28, 2009, at age of 94 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish Woonsocket, RI.

Holy Trinity Cathedral New York, NY

(On the cover - Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral, New York, NY.
На обкладинці - українська православна катедрa Пресвятої Тройці
в Нью Йорку, НЙ.)

Our cover... *Pastor - Fr. Todor Mazur*

Після Другої Світової Війни з таборів у Німеччині прибуло до США багато православних українців, котрі привезли з собою тугу за рідним краєм, за українськими православними традиціями і звичаями. Отож, повстало питання організації нової парафії УПЦеркви, яка своїм східньо-Київським обрядом нагадувала про батьківщину, додавала душевний спокій та віру і надію на краще майбутнє. В 1951 році до Нью Йорку приїхав Владика Ігор (Губа). До владика звернулася група людей з проханням відкрити парафію УПЦеркви в Нью Йорку. Владика Ігор, у цій справі звернувся до митрополита УАПЦеркви Полікарпа в Німеччині і вже 22 квітня 1951 року прийшло благословення митрополита Полікарпа на відкриття парафії. В короткому часі було знайдено

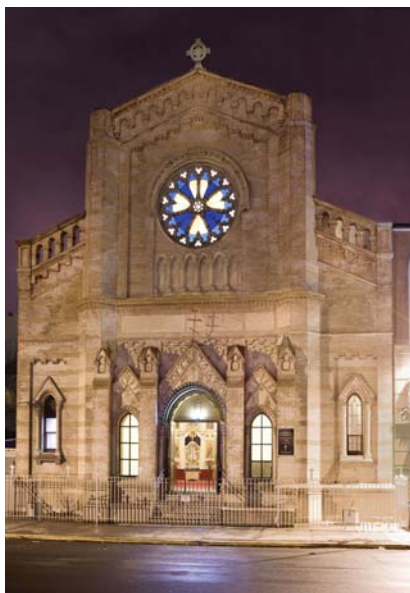
маленьку капличку котра належала Єпископській церкві при 4-тій авеню, ч. 277. Надзвичайно щасливим був день Пресвятої Тройці, 17 червня 1951 року. Владика Ігор у співслужінні багатьох священиків освятив відновлену каплицю і відслужили першу Святу Літургію в парафії Пресвятої Тройці. В основу нової парафії Владика Ігор вніс творчі підстави основані на засадах Євангельської науки і християнських чеснот без різниці місцевого походження. Життя парафії почало швидко розвиватися. Настоятелем нової парафії було призначено о. Ананія Сагайдаківського.

22 липня відбулися перші загальні збори парафії і головою парафіяльної управи громади вибрано Володимира Мантику. 4 вересня було зареєстровано парафію, а вже 5 вересня 1951 року був підписаний "чартер". 7 жовтня 1951 року зорганізувалося парафіяльне сестрицтво св. княгині Ольги. 8 червня 1952 року проф. Юрій Спільниченко зорганізував парафіяльну школу, до котрої було залучено 35 дітей. З часом кількість парафіян постійно збільшувалась, і маленька капличка вже не поміщала всіх парафіян.

1 червня 1952 року владика Ігор започаткував збір фондів на закуп нового приміщення для парафії і звернувся до парафіян і закликком щедро жертвувати на мету закупівлі нової церкви, *бо в своїй хаті своя воля і слава*. Збір фондів успішно проводився кожної неділі. Господь вислухав молитви парафіян і поблагословив план купівлі храму. В червні 1957 року парафія стала власником церкви на 359 Брум вулиці і парафіяни раптово приступили до капітального ремонту будівлі.

Благословенним і радісним днем було 22 грудня 1957 року. Владика Ігор в співслужінні багатьох священиків посвятив церкву і відлужив першу Святу Літургію у власному храмі громади. *З журбою радість обнялись*. З жалем і смутком громада отримала вістку, що того ж дня вечером, владика Ігор отримав удар серця, був паралізований і втратив мову. Проте, життя успішно котилося в парафії. Засновано було товариство Православної

Молоді. При прафії відкрили "Українську Православну кредитівку". Сестрицтво продовжувало горувати смачні обіди, щоб якомога швидше сплатити позику на храм. Життя плило сповнене любов'ю та працею. Проте, роки минали, парафіяни ставали старшими, виїзджали із околиці Нью Йорку, а старше покоління відходило у вічність. Завдяки добрим настоятелям громади, парафіяни в згоді і любові продовжували створювати спільну парафіяльну родину. З волі Божої та по волі українського народу відновилась незалежна Українська держава. Нова еміграція вносить в парафію нове життя. Молодий та енергійний настоятель — о. Федір Мазур з пані-маткою Оленою та синами активно взялися за відродження парафіяльного життя. Продовжуємо плекати наші традиції: храмові свята, організуємо зимові свята для дітей, День Матері, тощо. Парафіяни і прихожани в згоді, пошані та любові працюють для потреб парафії та Української Православної Церкви в США, *бо де згода в сімействі, де мир і тишина — щасливі там люди, блаженна сторона*.

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

St. Thomas Sunday Pilgrimage

10-11 April, 2010
Metropolia Center
South Bound Brook, NJ

Young Adults Memorial Day

28-31 May, 2010
All Saints Camp
Emlenton, PA

College Mission Trip to Ukrainian Orphanages

4-20 June, 2010
Sponsored by the Consistory Offices of Youth and
Young Adult Ministry and Christian Charity

Church School Camp

27 June - 10 July, 2010
All Saints Camp - Ages 9-13
Emlenton, PA

Teenage Conference

11-24 July, 2010
All Saints Camp - Ages 13-18
Emlenton, PA

Ukrainian Days Festival

17-18 July, 2010
St. John the Baptist Ukrainian Orthodox parish
Johnson City, NY

Jr/Sr Ukrainian Orthodox League Conventions

28 July - 1 August, 2010
Hosted by
Holy Ascension UOL Chapters - Maplewood, NJ

Mommy/Daddy and Me Camp

2-6 August, 2010
All Saints Camp - Ages 4-8 + (*Parents*)
Emlenton, PA

High School Mission Trip to Emmaus House, NY

8-15 August, 2010
Sponsored by the Consistory Offices of Youth
and Young Adult Ministry

Annual Clergy Conference

26 October, 2010
Metropolia Center
South Bound Brook, NJ

19th Regular Sobor

27-31 October, 2010
Metropolia Center
South Bound Brook, NJ